

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:

celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravištvu prejemati:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcove ulice št. 5, (l. nadstropje levo), telefon št. 84.

Izhaaja vsak dan zvečer izvenredne in praznične.

Inserati veljajo: petstopenjska petletna vsota na enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo natančne, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez letodolne vpsolave naročnine se ne ozira.

„Naredna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakma
Up: avništvo: Knaflcove ulice 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Zavzetje Carigrada.

Mohamedanska vera predpisuje, da mora sultan vsak petek zapustiti svojo palačo in iti v kako mošejo molit. Selamlik se imenuje ta slavnost, ki se vprizori vedno z največjim sijajem, in pri kateri je sultanovo življenje dano v roke njegovega vojaštva.

Tudi zadnji petek se je izvršil selamlik. Z napeto pozornostjo je ves svet pričakoval vesti, kako se je izvršil; zlasti orientalisti so mislili, da se mora pri selamliku izvršiti veliki preobrat, ki ga pričakujejo, da se mora s tem sijajnim sprevedom končati vladarstvo sultana Abdul Hamida.

Toda prišlo je drugače. Selamlik je bil sijajen in veličasten in carigradsko vojaštvo je oduševljeno pozdravljalo sultana, ki mu je obenem vladar, najvišji vojaški zapovednik in kalif, torej najvišji dušni pastir.

Ko pa je na dan selamlika zatnilo solnce in je nastala tema, tedaj se je začela vojna mladoturške armade zoper sultana in boj se je začel za Carigrad.

Velik del carigradske posadke je ostal sultanu zvest in je šel zanj v boj, a v tem boju, v tej vojni je bilo sultanovo vojaštvo premagano. Bila je prava bitka, velika, krvava bitka, ki se je bila za Carigrad in v tej bitki je sijajno zmigala mladoturška armada.

Sultanov grad obdajajo utrjene vojašnice. Mladoturki so morali vsako posamezno teh trdnjav zavojevati, jih bombardirati s topovi in zavzeti z naskoki. Pri vsaki teh trdnjav se je bila bitka in šele ko so bile vse trdnjave zavzete, tedaj je sultan razobesil na svoji palači belo zastavo v znamenje, da se vda in prosi milost.

Do zadnjega trenutka je sultan upal, da uteče svoji usodi. Upal je to, ker ni pojnil, da to vendar ljudje, ki se ne dajo korumpirati in ki se bore nesebično za svobodo in pravico. S korupcijo je poskušal odvrniti pretečo mu nesrečo. Ponujal je voditeljem mladoturškega gibanja kraljevska darila, sijajne službe, vse kar so mogli pozeleti; samo voditelje da bi odstranil, vse drugo bi že opravil njegovi duhovniki. Toda mladoturški voditelji se niso dali podkupiti in turški duhovniki niso imeli toliko moči in vpliva, da bi bili vojaštvo odvrnili od njihovih poveljnikov.

Za politično svobodo, za ustavo, za svobodno državo so šli Mladoturki v boj zoper turškega sultana, ki je Turkom cesar in papaž obnem, in zmaga li so na celi črti.

Mohamedanski papež in cesar prosi turške liberalce, kakor je »Slovenec« imenoval Mladoturke, za milost.

Kaj store Mladoturki, je še čisto negotovo. Večina turškega parlamenta, ki se je zbrala v San Stefanu, se je izrekla, da naj se sultana odstavi. Sam turški sultan sploh ne more odstopiti, odstraniti ga je mogoče samo na ta način, da ga proglasi šaik-ul-islam, minister bogočastja, za odstavljenega — ali da ga »nenadoma« dohiti smrt. Zgodovina pač pozna slučaje, da so narodi svoje verolomne kralje postavili pred sodišče in jih na podlagi sodne obsodbe obglavili — ali na Turškem se to ne bo zgodilo.

Mladoturki so danes gospodarji Carigrada in turški sultan je v njihovi rokah. Eno je v tem trenutku gotovo: konec je za vedno neomejeni oblasti turških sultanov, naj bo potem sultanu ime kakorkoli. Tudi če se Mladoturki iz političnih nagibov odločijo, da puste Abdul Hamida naslov sultana, moči mu ne bodo pustili nobene, sultan ne bo v tem najboljšem slučaju nič drugega, kakor vidni reprezentant države, gospodar države pa bo parlament.

Boj pri ljubljanski cestni električni železnici.

Slovenski narod je primoran, da bije na celi črti boj zoper nemški kapital. O Kranjski hranilnici že ve vsakdo, da sistematično ubija narodnost našega življa, ni pa še znano širši javnosti, kako je zaslužil nemški kapitalist naše delavstvo pri ljubljanski cestni železnici. Opraviti imamo tu z izsesavanjem, izmzgavanjem in socialnim ubijanjem našega ljudstva.

Ni je v Ljubljani napornejše in odgovornejše službe, kot jo opravlja električni železničar. Z duhom mora nepretrgano in intenzivno delati, da krene svoj voz tako, kot velewa sto in sto predpisov, da ga hipoma preobvlada in ustavi, kakor da bi odrezal, če se mu vrže predenj kak ovrta. Cestni železničar mora točno in natančno voziti, pa naj divja vihar, naj pritiska še tak mrz ali pa vročina. Od ranega jutra do poznega večera, najmanj 15 ur na dan se ti podi po ljubljanskih cestah. To gre kar naprej in tudi po šest mesecev je že preteklo, da ni imel mož niti en dan v tednu prosto, dasi bi to po voznem redu imeti moral.

Uslužbenici cestne železnice so izročeni na milost in nemilost par ljudem pri vodstvu, ki delajo z njimi kar hočejo. Kdor jih zna mazati, dobro izhaja, kdor ne, ga pritiskajo ob steno. V jajcu najdejo dlako, če je treba komu naprtili kazen. Vsak resnejši prestopak pa pride takoj pred sodnijo. Podpore iz zaklada, ki ga železničarji sami skladajo, se dele tako, kot hoče Luttman ali Wiederwohl, ki sta za obratnega vodjo in uslužbenec to, kar je narednik za stotnika in vojaštvo. In povejte nam, mar ni cestni železničar usmiljenja vreden mož? Nevzdržena regulira z eno roko električni tok, z drugo drži zavoro z eno nogo udarja na zvonec, z drugo pa stoji v kriminalu!

Pričakovati bi bilo, da bi železnica te ljudi po delu pošteno plačala. A temu ni tako! Priletel, dolgoletne uslužbenec vidimo imajoč rodbino več otrok in njihov krvav zaslužek se ne more povzpeti nad 2 K, ali ne veliko nad 2 K. Umevno je, da to ni nikak eksistenčni minimum za ljubljanske rodbine in tako plačevanje naših delavcev je do skrajnosti krivično.

Cestni železničarji so uvideli, da edinole v organizaciji dosežejo zboljšanje razmer. Osnovali so si svojo skupino pod okriljem N. D. O. in v njej so združeni danes že vsi razen dvojice kukavice in zahrbtnžev. Prvo njihovo delo je bilo, da je organizacija izročila vodstvu prošnjo za zboljšanje razmer in odpravo nedostatkov. Do danes je imelo vodstvo odgovoriti, jeli in v koliko ustreže zahtevi svojih uslužbenec. Ako bo odgovor negativen, je pripravljeno vse, da se železnico prisili v izpolnitev zahtev. — Cestni železničarji so sami vrli narodni delavci, ki so padli v oduševske roke nemškega kapitala. Njihove socialne zahteve so opravljene in so socialne zahteve celokupnega slovenskega naroda. Vodstvo električne železnice naj se pravočasno spametuje in naj ugodni zahtevam našega delavstva, ako noče voziti po Ljubljani praznih voz. Cela slovenska Ljubljana se bo potegnila v boj zoper nemški kapital za svoje sorojake, trpine. Naše delavstvo ni več osamljeno in minuli so časi, ko smo si Slovenci mirno pustili sesati kri po nemških vampirjih!

Saniranje deželnih financ.

Dunaj, 25. aprila. Finančni minister dr. Bilinski bo v sredo predložil državnemu zboru tri zakonske načrte in sicer glede nakaza državnega denarja posamnim kronovinarjem,

glede podržavljenja davka na pivo in glede zvišanja davka na žganje. Vladni elaborati temelje na teh-le načelih: 1. Davek na pivo v posamnih kronovinarh se podržavi; 2. davek na žganje se poviša in 3. prebitek iz osebno dohodninskega davka se stabilizuje z letno svoto 12 milijonov kron. Od teh dohodkov se ima kronovinar nakazati svota 105 milijonov kron, ki se razdele na posamezne kronovinare po tem-le ključu: polovica po številu prebivalstva, četrtina, po konzumu piva in druga četrtina po konzumu spirita. Na Štajersko bi odpadlo 5.221.500 K, na Kranjsko 1.986.000 K, na Koroško 1.858.500 K, za Trst 7.740.000 K, na Istro 671.000 kron in na Gorisko 555.000 K. Ker nekatere kronovine, med temi Koroška manj dobe, kakor se je svoječasno predlagalo, in ker Kranjska potrebuje večje subvencije, je finančni minister izjavil, da je pripravljen, da nakaže temu dvema kronovinama skupno z Moravsko in Slezijo še 1 milijon kron, ki se imajo med štiri kronovine porazdeliti. Kronovine se morajo zavezati, da ne bodo od 1. januarja 1910 naprej pobirale nobenih posebnih novih naklad. Parlament ima tozadevne predloge rešiti pred 1. septembrom, da bo država s tem rokom že lahko pobirala zvišani davek na žganje. Nadalje se imajo kronovine odpovedati pravici pobirati naklade v času od 1. januarja 1910. do konca decembra 1917.

Ogrska kriza.

Dunaj, 25. aprila. Cesar je v današnji avdienci izjavil ministrom Kossuthu in Apponyiju, da vztraja pri svoji zahtevi, da se izvede volilna reforma. Predlog, da se ustanovi samostojna ogrska banka, je cesar odklonil. Prihodnji teden sprejme cesar predsednike obeh zbornic ogrskega državnega zbora in voditelje raznih političnih strank.

Budimpešta, 25. aprila. Jutri v ponedeljek bo vlada podala v parlamentu svojo demisijsko, na kar se zasedanje s cesarskim svojerodnim pismom odgodi.

Revolucija na Turškem.

Napad mladoturških vojev na Jildiz Kiosk.

Carigrad, 25. aprila. Vojaki, ki so ostali zvesti sultanu, so se ob zori koncentrirali ter so skušali se z uspehom zoperstavljati navalujočim mladoturškim vojem. Njihov odpor je bil obupen, toda brezuspešen. Dopisnika »Daily Maila« More so Mladoturki vsled nespornosti ustretili. Fotografirali so hotel krvavi boj na cesti. Mladoturški vojaki so smatrali fotografirski aparat, za katerim je More stal, za brzostrelno puško ter so jeli streljati nanjo. Dopisnik se je zgrudil, zadet od brezštevilnih krogel. Ustreljen je bil tudi tajnik angleškega poslanstva, ki je hotel fotografirati prizore občestnega boja.

Carigrad, 25. aprila. Med spopadom med Mladoturki in sultanovimi voji so derviši z zelenimi turbani hodili po ulicah in bodrili ljudstvo na odpor proti Mladoturkom. Držec v rokah svete knjige so pozivali ljudi na boj proti Mladoturkom. Mladoturški voji so te derviške polovili ter jih večinoma postrelili.

Pariz, 25. aprila. Iz Carigrada javljajo: Solunski voji so ponudili pardon vojakom, nastanjenim v kasarnah Taškiša in Mačka. Ti so pardon odklonili ter napadli mladoturške voje. Pri spopadu je padlo na obeh straneh mnogo vojakov.

Carigrad, 25. aprila. Ob 10. je ponehalo streljanje. Vse odpor je, kakor se zdi, zlomljen in solunska armada je neomejen gospodar mesta.

Carigrad, 25. aprila. Ob piferiji mesta se še sliši pokanje pušk. Večera opoldne je obkolilo Jildiz 12 bataljonov, konjenica in artiljerija. Vsem tem vojem je poveljeval Mahmud Muktar paša. Vojno brodovje se je vrnilo v Bospor ter je na-

perilo svoje topove proti Jildizu. Vojna Taškiša, ki se ni hotela vdati, je bila razdejana do tal.

Bojazen pred reakcijo.

Carigrad, 25. aprila. V diplomatskih krogih se boje, da solunski voji ne bodo zadostovali, da bi Mladoturki popolnoma obvladali mesto. Zato ni izključeno, da ne nastane tekom noči preokret na škodo Mladoturkov. Bati se je, da bodo reakcionarji vprizorili krvave nemire, da bi s tem izzvali intervencijo velesil. Govori se, da hodže in softe skrivaj ščuvajo prebivalstvo proti kristjanom, češ, da so ti krivi vseh neredov in izgredov.

Sultan Abdul Hamid.

Carigrad, 25. aprila. Sultan Abdul Hamid je odklonil vse mladoturške predloge ter neče ničesar slišati o tem, da bi se odpovedal prestolu. Njegovi privrženci so mu svetovali, naj se reši in pobegne. Tudi te nasvete je odklonil.

Carigrad, 25. aprila. Narodna skupščina je sklenila, da se ima sultana kot krivca revolte dne 13. t. m. takoj odstavi, ako bi se posadka Jildiz Kioska le količkaj zoperstavljala mladoturški armadi.

Beg princev.

Carigrad, 25. aprila. Princ in princezinje so že v sredo skrivaj zapustili Jildiz Kiosk. Princ Burhanedin, ki je baje eden glavnih krivcev revolte, dne 13. t. m., je pobegnil na neki avstrijski parnik ter se z njim prepejal v Trst. Več haremskih dam se je preselilo v sultanove gradove ob Bosporu.

Prepoved časopisom.

Carigrad, 25. aprila. Glavni mladoturški komite je pod najstrožji kaznimi prepovedal objavljati vesti o operacijah mladotur. armade in o revolucionarnem gibanju v Anatoliji. Radi te prepovedi ni mogoče o dogodkih v Jildizu ničesar gotovega poizvedeti.

Septembrski dogodki pred sodiščem.

(Dalje.)

Razprava se nadaljuje ob 4. uri 25 minut popoldne.

Slučaj Lassnik.

Predsednik nakratko ponovi obtožbo proti Antonu Megliču, katera mu očita, da se je dne 21. septembra ob 11. dopoldne udeležil burnih prizorov pred Lassnikovo trgovino ter vpil: »s table nad vrat« dol, sicer ponoči vse razbijemo!

Predsednik: Ali ste bili vi tisti?

Obtoženec Meglič: Nisem bil. Nadaljuje se nato zasliševanje prič.

Anton Gregorčič,

bivši uslužbenec v specerijski trgovini Lassnik v Wolfvovih ulicah. — Bilo je dopoldne okrog pol 11. ure. Priča je bil na dvorišču, pa ga je prišla klicat gđe. Lassnikova. Ko je prišel v trgovino, je stalo na ulici kakih 20 ljudi. Ljudje so gledali reklamne tablice in zahtevali, da naj se odstranijo. Koni pa je rekel priči, da naj jih priča potrga proč. Tablice je nese l v trgovino. Ljudje so bili potem popolnoma tiho. Enemu prej tudi ni bil »ss« všeč in je rekel, da mora eden »ss« dol. Slišal je samo to, videl pa ni. Od poslovođe je slišal potem, da se dotičnik imenuje Meglič. Obtoženega Megliča je spoznal šele na sodniji. Priča zanika, da bi bil pred preiskovalnim sodnikom povedal pristavek, da bodo sicer ponoči prišli fantje in bodo tisti — s — dol odtrgali. V strahu ni bil priča, smejal se pa tudi ni. »Gospodična so tudi slišali, pa niso nič drugega rekli, kakor po policaja so poslali.« Potrdi, da mu preiskovalni sodnik onega dostavka ni prebral. Prebral je zapis-

nik preiskovalni sodnik. Ljudje pred trgovino so stali in tudi hodili mimo trgovine in niso bili vedno isti ljudje. Priča ne ve, ali so se komi in drugi bali. Tisti »ss« niso vzeli dol.

Dr. Novak: To se vidi, kako resne in nevarne so bile tiste grožnje!

Anna Lassnik,

procurator Lassnikove trgovine, pri-seh in izpove izključno nemško. Povsod so se prej snele table, kar je vedela, in zato je pričakovala, da tudi pridejo k Lassniku. Bilo je tako od 11. ure naprej in je potrajalo do 12. Ljudje so stali pred trgovino. Poslovođa Schuselch je šel vun pomirit ljudi, pa ni nič pomagalo. Klicali so »dol s tablami«. Nato je šla priča vun in dovolila, da se odstranijo tablice. Poslala je po hlapeca, da jih sname. Zahtevali so tudi, da se odstrani eden »ss«, kar pa priča ni dovolila. Rekla je poslovođji: Merken Sie sich, die Tafeln können hinunter genommen werden, der Name bleibt aber so, wird sind Lassnik, mit »ss«. Med tem se je ljudstvo pomirilo. Slišala sama o teh »ss« ni nič. Na tablicah ni nič škode, pač pa na tem, ker mora dati popraviti vrata, za kar zahteva 60 K. Da bi bil neki mlad dijak soudeležen, se ne spominja. V preiskavi je izpovedala, da je bil v bližini neki mlad človek, najbrž dijak, oblečen črno, s slovenskim trakom preko prsi. (Meglič je imel svetlo sivo obleko tisti dan, kakor danes pri obravnavi.) Natančneje videla ali spoznala ni nikogar drugega, ker je gospodična bolj »kurzsichtig«. V istem času je tudi prišel postrežek, ki je zahteval, da mora še ostala reklamna tabla dol.

Dr. Novak: Prosim gospodična, povejte slovensko one besede, s katerimi je množica zahtevala odstranitev tabel.

Priča nikakor noče povedati slovenskega besedila, kakor tudi ni povedala tega v preiskavi.

Dr. Neuperger se v nemkem jeziku pritožuje nad občinstvom.

Priča pove, da je odstranila table »aus Notwehr«, bila je to le demonstracija. Slišala je samo besede »doli, doli«, če se je kaj drugega govorilo, ne ve.

Dr. Neuperger porogljivo: Drugič nastavite fonograf in fotografa ali pa kinematograf.

Dr. Novak: Zakaj niste dali odstraniti črke — »ss« —, če ste bili v takem strahu?

Priča: Zato ne, ker je to naše staro ime, katerega nimamo povoda izpreminjati.

Dr. Novak: Ali se niste bali posledice?

Predsednik: Tega vprašanja ne dopustim. Že dopoldne je bilo stavljeno neko tako vprašanje, ki je nedopustno. Zapisnikar, zabeležite, da odklanjam ta predlog!

Dr. Novak: Prosim o tem senatnega sklepa.

Predsednik: Sklepalo se bo pozneje.

Dr. Novak: Pravico imam vprašati pričo, dokler je navzoča.

Predsednik: Bomo pa sklepali.

Dr. Novak: Prosim, da se mi prečita vprašanje.

Zapisnikar prečita.

Predsednik proglasi sklep, da je z ozirom nato, da je priča popolnoma pojasnila položaj, vprašanje nepotrebno.

Dr. Novak priglasil pritožbo ničnosti.

Dr. Novak: Prosim, da se vpraša, ali gospodična razume slovensko?

Drž. pravdnik se protivi temu vprašanju.

Predsednik: Tega vprašanja ne dovolim.

Dr. Novak: Prosim senatnega sklepa.

Priča govori izključno nemško, ravno tako tudi državni pravd-

nik. Predsednik tolmači priči slovenska vprašanja, ne tolmači pa nemških odgovorov.

Prosim besede k izjavi:
Dr. Novak: Ne pripustim iz principialnega stališča, da bi se vprico slovenskih obtožencev obravnavalo nemško!

Dr. Novak predlaga, da se pokličejo izvedenci v svrhu določitve škode.

Drž. pravdnik: Odstopite od zahteve, da se škoda povrne, sicer ne bo nikdar konca.

Priča odstopi od zahteve.
Dr. Novak: Ali se ostane pri tem, da škoda iznaša 60 K, da bo toliko stalo.

Predsednik: Saj je rekla, da umakne svojo zahtevo.

Senat gre sklepato o gornjem vprašanju.

Predsednik grede iz dvorane: Saj ne gre to na naše stroške, saj gre na njihove!

Predsednik proglasi sklep: Sodni dvor je zavrnil to vprašanje. Gospodična ni razumela slovenskih vprašanj, s tem je že dokazano, da ne razume slovenski.

Dr. Novak: Priglasim pritožbo ničnosti.

Dr. Novak: Ko se je šel senat posvetovati, se je eden izmed članov visokega senata, kakor sem izvedel iz svoje najbližje bližine, izrazil: »Saj ne gre to na naše stroške, temveč na njihove«. V imenu obtožencev in v svojem imenu najodločnejše protestujem proti takim izjavam!

Senat in državni pravdnik — molče.

Posebna protekcija.

Med zaslišanjem Anne Lassnikove se je zgodil pri čeli tej obravnavi edini slučaj, da je predsednik vele obtožencu Miklavcu, da naj se vsede na drug stol, svojega pa da gospodični. Ta edini slučaj se nam zdi še tembolj »edini«, ko se taka čast niti prej niti slej ni izkazala nobeni dami, niti gospe materi te priče, niti drugim damam, niti gospodom, ki družabno gotovo stoji enako visoko ali višje, kakor gospodična Anna Lassnikova. Zgodilo se to ni niti ubogi revici gospodični Ottiliji Czernyjevi, kateri ne bi bilo treba prinesiti dvojnega zdravniškega spravečala, saj se ji je bolezen tako zelo poznala na obrazu, da je državni pravdnik še prav posebej nato opozoril enega izmed članov visokega senata. Če bi bil za to pričo nasvetoval, da naj ji dajo stol, bi bil pač res imel večje zaslužje pred Bogom in ljudmi, kakor pa zato, da je s svojim nasvetom, da naj Lassnikova umakne svojo odškodniško zahtevo, okrajšal obravnavo za četrto ure. Sicer pa je gospodična Lassnikova lahko hvaležna gospodu predsedniku za to galanterijo, saj je s tem zopet za eno interesantno izkušnjo bogatejša, za izkušnjo, kako se sedi na — zatožnem stolu.

Av gust Robič,

poštni sluga v Ljubljani, pozna Megliča, ker je stanoval pri njem. Megliča so zvečer dne 20. septembra aretirali. Dne 21. je priča hotel iti vprašati na magistrat če je morda tam, pa ga je srečal v Stritarjevih ulicah pri Schusterju. Bilo je to ob 3/12. Potem sta šla naravnost domov. Vprašal ga je, kje je bil, in Meglič mu je povedal, da je bil ob polu dvajsetih izpuščen na sodniji. Kako je bil obločen, ne ve, ali je bil kaj obločen, ni videl, a pravil pa mu je, da so ga belgijski vojaki pobili po tleh in ga suvali.

Izgubljeni akti — najdeni.

Predsednik prečita nato zapisnik obtožencu Megliču, prej pa se reagira na besede dr. Novaka, da je bil Meglič po nedolžnem zaprt in sedaj obtožen v svoji odsotnosti, in na ono očitjanje površnosti v preiskavi, da se preiskovalni sodnik ni oziral na čas, kdaj je bil izpuščen, češ, da je »izgubljeni« zapisnik v aktih, samo da ga gg. zagovorniki niso videli. — Čudno je res to očitjanje, saj prej ni vedel niti predsednik niti državni pravdnik zanj, sedaj je pa v aktih. Glede zadeve same pa je do gnano, da je bil Meglič dne 21. septembra izpuščen ob 9. dopoldne iz zapora in podrejen preiskovalnemu sodniku Bulovu, ki ga je odpustil v svobodo. V zapisniku je zabeležen čas izpusta ob 11. uri 30 minut. Ob enem pa je tudi povedano, da je obtožena tedaj preiskal sodni zdravnik dr. Plečnik in konstatiral več udarcev na nogi roki in tudi licu. Zabeleženo pa je v zapisniku preiskovalnega sodnika pri deželnem sodišču, da je bil podrejen ob 9. uri preiskovalnemu sodniku okrajnega sodišča.

Dr. Novak ostane vzlic tej beležki pri tem, da preiskava ni bila pravilna, da je bila malomarna in površna, kajti če preiskovalni sodnik ni verjel obtožencu, je bila njegova dolžnost, prepričati se iz dotičnega akta, da je bil izpuščen v resnici šele ob 11. uri 30 minut.

Alois Schuschel, poslovodja v Lassnikovi trgovini, prišee nemško.

Dr. Novak: Prosim, vprašajte ga, ali hoče morebiti slovensko odgovorjati.

Predsednik: Saj sem ga vprašal in je odgovoril.

Dr. Novak: Ni odgovoril na to vprašanje.

Priča: I red freiwillig deutsch!

Predsednik: Še enkrat povem, da se nima nobeden vtikati v tuje zadeve.

Dr. Novak: Jaz pa stavim formalni predlog, da se obravnava slovensko!

Priča izpove, da so 21. popoldne prišli v trgovino trije gospodje in rekli: »Prosimo, da odstranite tiste table, drugače ne moremo dobri stati, da se kaj ne zgodi. Med tem pa so že prišli drugi ljudje, med njimi eden precej pijan, in so kričali: Ne bomo dolgo čakali. Začeli so trgati reklamne tablice, celo tako močno, da so sneli vrata. Meglič je bil že takoj v začetku notri, pa ni nič govoril. Zunaj pa je Meglič zaklical: »Tisti!« »mora tudi dol priti.« Domači hlapec je med tem že pobral vse tablice razen ene. Tu je prišel potem postrežek št. 7 ter rekel: »Ta tabla mora tudi še dol!« Poslali so po orožnike, prišel pa je stražnik in je nekaj oseb zapisal. Meglič je slaboten, bil je takrat sivo obločen, imel je enak svršnik in širok klobuk. Kdaj se je vršil ta dogodek, ne ve natančno; prej po 11. kakor pred 11. Megliča spozna. Trdi, da je imel tedaj črn klobuk, pa popravi v mehek. Meglič zanika, da bi bil on tisti.

Dr. Novak: Ali ste imeli svršnik?

Obtoženi Meglič: Ne!

Dr. Neuperger: To ni važno. Predsednik: To je že važno.

Dr. Neuperger protestira proti temu vprašanju.

Priča: Imel je svršnik, siv, dolg do kolen, obločen, odprt.

Predsednik: Ali je imel trak? Kakšen.

Priča: A deutsches habens' nit gehabt.

Predsednik ga ukori. — A slovensches.

Dr. Novak: Kje je imel trobojnico?

Priča: Pod svrnikom. Ne ve, ali je že minilo polu 12. Meglič mu je najbolj padel v oči po svojem mlademu licu in ščipalniku. Priča pripoveduje dalje, da so dali Megliča zasledovati po stražniku, da izvedo njegovo ime. Enkrat jim je ušel v cerkev, drugi pa se je posrečilo. Kateri stražnik je bil, ne ve.

Dr. Novak se čudi, kako to, da oni tretji ni v zaporu, ki je govoril, pač pa Meglič. Priča pravi, da zato, ker je prej z njim prišel.

Dr. Novak predlaga kot pričo še enkrat Avgusta Robiča in zraven pa njegovo ženo Nežo, ki bodeta dokazala, da je imel obtoženec temen svršnik in črn klobuk.

Dr. Neuperger: Osebe se spoznavajo ne po obleki in klobuku, temveč po obrazu. Saj zagovornik tu di pozna po licu, po obleki pa ne.

Priča: Strus je prišel z Marijinega trga; če je bila tam kaka gruča ljudi, ne ve priča. Strus z ljudmi ni nič govoril. Prišel je tri metre daleč od priče in tedaj je rekel dve besedi, da priča ne ve, ali priči, ali ljudstvu.

Hans Kostainschek, trgovski pomočnik pri Lassniku. Prišee nemško in govori ravno tako, le tuptam se zmoti in začne slovensko. Izpove, da je videl zunaj pred prodajalno hoditi tri osebe semintja, in gledati po tablah. Nato pa je šel priča v kazino naročit kosilo. Ko je prišel nazaj okrog polu 12. je že domači hlapec snemal table. Eden izmed množice, ki je stala zraven je kričal: »Tista velika tabla mora tudi dol priti.« Drugi ljudje so pa kričali: »Vse, kar je nemško mora dol odtrgano biti, mora biti slovensko. Eden pa je vpil: »Tisti — s« — mora dol priti, če ne bo zvečer vse zdrobljeno!«

»I hätt ihm am liebsten eine aufs Dach geben.«

Predsednik te sirovosti — ni grajal!

Priča: Prišel je tudi stražnik in zapisal nekaj oseb. Potem so se ljudje razšli. Tisti, ki je kričal, da mora »s« priti dol, je bil sivo obločen, imel je siv klobuk, svršnik siv, ogrnjen, in trobojnice. Priča si ga je dobro zapomnil in ga nekaj dni pozneje pokazal stražniku, pa je ušel v franciskansko cerkev. Lovili so ga 4 ali 5krat. Ko so ga nazadnje dobili in ga je stražnik prijel, je rekel, da ni tisti in da naj ga nikar ne zapiše, ker je dijak.

Drž. pravdnik pridno beleži.

Obtoženi Meglič: Saj sem tako celo leto izgubil.

Predsednik vpraša Megliča, ali je razumel, kar je priča povedal.

Obtoženi Meglič: Ne!

Predsednik jezno: No, vam bom pa jaz povedal, če ste tako trmast.

Priča spozna klobuk Megličev kot tisti, ki ga je imel tedaj.

Dr. Novak konstatira, da je priča v preiskavi povedal, da se je dogodek vršil »gegen halb 11. Uhr«, danes pa okrog polu 12.

Ker se Meglič ne vede »dostojno«, je pač že izmučen in ne odgovarja, svest si svoje nedolžnosti, ravno preponižno, ga predsednik naravnost odurno ukori, a pomaga mu državni pravdnik, češ, »er fühlt sich sehr sicher«. Dr. Neupergerju bi bilo menda edino prav, če bi cela slovenska Ljubljana padla pred njim na kolena in mu molela svoje vratove, češ, prosimo, na vislice z nami.

Priča se ne more spomniti na zagovornikovo vprašanje, ali kmalu po onem dogodku zvonilo pol dne. Zapisnik v prvi zaslubi se mu je prečital.

Dr. Novak: Tedaj je izjavil, da je bilo »circa halb 11 Uhr«. Kaj je to resnica?

Priča: Mir ist alles eins. — Ostane pri »circa 11 Uhr«. Končno pa zopet pravi, da je bilo polu 12, češ, da je 1/12. šel v kazino naročit obed in se takoj vrnil, torej izostal le kakih 10 minut.

Predlogi.

Dr. Novak predlaga kot pričo jetniškega paznika Bošteta, da je prišel Meglič brez svršnika in trobojnice v zapor, in Avgusta Robiča, ki bi spričal kako obleko je imel. Za Cerarja predlaga kot pričo Pavla Pleničarja, ki bi spričal, da Cerar ni odtrgal table pri Kastnerju. Glede Strusa naj se pa iz zapisa konstatira, da je bil očitno najet in je dobil za to 40 h.

Dr. Neuperger se protivi tem predlogom, da so nepotrebn, ker bi se kvečjemu obravnava zavlekla.

Dr. Novak poudarja, da dolgotrajnost obravnave ne sme nikakor vplivati na sodeči senat, če obravnava traja tudi mesece je boljše, kakor bi bil kdo po nedolžnem obsojen.

Nato čita predsednik zapisnik k glavnim razpravi nepovabljenih priči.

Franz Kaiser st.

puškar v Šelenburgovih ulicah, sedaj v Celovcu: Dne 21. sept. je prišel v prodajalno kakih 40 let star neznan gospod, ki je pričo prijazno prosil v nemškem jeziku, naj odstrani nemško reklamno tablo za kolesa. Priča ni čutil nikakega pritiska, a snel je tablo, da se mu ne naredi škode.

Franz Stadler

je izpovedal, kakor njegov brat Guido. Videl in slišal je množico pred Goetzlom vpiti »tablo dol«, ko je šel na kosilo k »urnemu orlu«, je nekdo gledal na tablo Stadlerjevega »Dienstvermittlungsbureau«, kakor bi hotel množico opozoriti nanjo.

Franz Karl Rudholzer,

trgovec na Mestnem trgu, je videl, ko je šel v svojo trgovino, kako snemajo tablo pri Goetzlu šel hitro naprej, in dal sneti svojo tablo. Izmed množice ni poznal nikogar.

Marija Kalan,

nožarka na Mestnem trgu, je slišala, da na Mestnem trgu snemajo table, zato je dala hitro svojo z napisom Hoffmann prelepti. Potem so prišli pozneje trije gospodje in rekli, da naj tablo sname. Stori la je to in potem dala narediti tablo na svoje ime.

Andrej Ivančič,

trgovski sodruidnik pri Kendi, je prišel na trg, ko so ravno hoteli sneti tablo pri Kendi. Neki 30 let star mož je vpil: tablo dol. V množici so bili večinoma dijaki in delavci. Windischerja pozna, pa ga ni videl.

Alojzij Zajc,

trgovski sodruidnik pri Kendi pozna od obtožencev le Lotriča, ki je zelo razburjen klical: Če ne bo tabla v 5 minutah dol, jo sam vzamem dol. Reflektor je skušal dol potegniti neki 16letni fant, čedno obločen. Hoteli so imeti Kendovo lestev, pa jim je priča ni pustil vzeti. Pri Nemcevi trgovini je stal neki Puc iz Katoliške tiskarne; ali je kaj vpil, ne ve. Obtožencev drugih ne pozna.

Victor Ščilfirer,

špecerijski trgovec na Mestnem trgu, je izgubil tablo že v noči od 18 na 19. septembra, 21. pa je prišel k njemu dobro obločen človek in zahteval: kar je nemško, dol, potem ostanemo prijatelji. Poznal ni njega niti koga drugega iz množice.

Johann Glentini,

trgovec s papirjem na Mestnem trgu je videl, kako je prišla velika množica, potegnala reflektor dol in tudi tablo mnihovgrške zadruge. Kdo je bil, ne ve. V množici so bili večinoma dijaki in vajenci. Ne pozna nikogar.

Franz Terdine,

lastnik špecerijske trgovine na Starem trgu, je izpovedal,

da so njegovo tablo odnesli že 19. septembra. 21. ni bilo nikakega napisu, Okrog poludne se je zbrala na Starem trgu množica, ki je zahtevala pri njem odstranitve črne zastave. Zastavo so sneli domači. Vodja množice da je bil neka, 20—25 letna oseba, oblečena v sako menda dijak. Krajso so imeli vsi dol zavahane. Pri Goetzlu je snel tablo neki postrežek. Navzoč je bil stražnik.

Levko Blaznik,

trifikant na Starem trgu. Množica je zahtevala, da odstrani oba dvojjezična napisu. Ker to ni storil prostovoljno, so nemški napis prebarvali s črno barvo.

Av gustin Jagodilo,

poslovodja manufakturne trgovine Regorschek v Stritarjevih ulicah. Množica je zahtevala, naj se odstrani »sch«. Da spravi množico naprej, je obljubil, da stori to. Množica je potem šla mirno naprej. Poznal ni nikogar.

Josef Mayer,

lekarnar na Marijinem trgu. 21. popoldan je prišel v lekarno, kjer je bil tedaj asistent Gjuro Pongračič, neki čedno obločen gospod in zahteval, da se nemški napis takoj odstrani. Ali je kako grožnjo izrekel, Pongračič ne ve. Ker je priča izvedel, kaj se je storilo v mestu in videl Goldsteinovo tablo plavati po Ljubljani, je dal tablo proti Ljubljani odstraniti, spredaj pa črno prekriti. Pozneje so prišli še neki ljudje, ki so govorili hrvatski, in zahtevali, da naj se tabla spredaj prebarva, česar pa ni storil.

Gjuro Pongračič,

asistent v Mayerjevi lekarni, izpove, kakor prejšnja priča. Poznal ni nikogar. Dotični gospod ni imel ščipalnika, niti očal. Neki mlad gospod je zahteval, da se tudi iz okna odpravijo nemške table. Pozneje ni bil navzoč.

Anton Stacul,

lastnik delikatesne trgovine v Šelenburgovih ulicah. Slišal je, kaj se je zgodilo pri Kastnerju. Okrog 4. je prišlo 4 do 5 mož na prag njegove trgovine, ki so energično zahtevali, da naj odstrani nemške napise: Prosimo, dajte takoj odstraniti nemške napise. Ker se je bal škode, je dal sneti nemške napise. Tisti, ki je govoril, je bil 30 do 40 let star, korpu lenten mož. Ali je imel psa seboj, ne ve.

Josip Oblak,

strugarski mojster v Šelenburgovih ulicah, je slišal, kaj se je storilo že drugje, in je že sam hotel odstraniti dvojjezično tablo. Zvečer je prišla množica od Korzike sem. Ogledovala je tablo, in se smejala in nekdo je rekel: »To bi bilo tudi dobro dol vzeti«, nakar je priča rekel: »Pa jo dol vzemite«. Noto je nekdo tablo snel in odnesel. Oškodnine ne zahteva.

Franz Meisetz

juvelir pod Trančo. V noči od 20. na 21. septembra ob 1/1 se je zbral okrog 150 ljudi pred njegovo trgovino, ki so sneli tablo in jo vrgli v Ljubljano. Sneli so tudi izveske. Gledal je skozi šaluzije, pa se ni upal dol. Nekdo je tudi zavpil, da mečejo kamenje iz III nadstropja. Poznal ni nikogar. Tabli staneti 150 K. Dne 21. so njegovi ljudje prinesli table iz Ljubljane. Dal jih je prepleškati, kar ga je stalo 10 K. Ta znesek zahteva. Dne 21. opoldne je dal potem napraviti iz »tz« — »o«.

Johann Krišper,

trgovec na Glavnem trgu, ni videl ničesar, ker je bil v komptorju. Ko je prišel na cesto, je pač videl množico, ki pa ni nič razgrajala. Popoldne ni bil doma. Potem mu je poslovodja Schantel povedal, da so sneli tri reklamne table, katere so pa last dotičnih firm, ki jih oddajajo trgovcem »leihweise«. Škode nima.

Karl Recknagl,

modna trgovina na Mestnem trgu in »zum Schäferhut«. Ko je bil pri kosilu, je prišel čevljar Polajniko povedat, da snemajo na trgu table. Peljal se je hitro na Mestni trg in sam dal sneti napise po Rebeku. Videl je pred Kendom množico in zaplaval, ki je je pomirjeval. Čudno se njemu ni nič. Bilo je kakih 150 ljudi, poznal ni nikogar.

Anton Leutgeb,

rokavičar pod Trančo. Množica je prišla z glavnega trga in zahtevala odstranitve table z nemškim napisom. Ispodetka se je branil, potem je pa nemški napis prelepil. Ko je množica odšla, je papir zopet odstranil, potem pa nemški napis prebarval.

Theodor Kerren,

snaneo Goetzlov je bil tedaj pri Goetzlu, ko so prišli snemat table. Navzoč je bil tudi stražnik, katerega je priča prašal, če je to dovoljeno, nakar mu je stražnik rekel: e, demon stracija je. Pri Goetzlu so sneli tri table. Poznal ni nikogar.

Anton Kano,

drogerist v Židovskih ulicah. Množica je pobrala nekaj reklamnih tabel. Nato je dal prvi pomočnik odstraniti še ostale razen dveh. Zvečer pa je prišel mlad gospod, ki je rekel, da naj odstranijo še ostali dve. To se je potem zgodilo sjutraj.

Alois Perscho,

modna trgovina Pred škofijo. Priča je slišal množico. Trgovino je imel odprto. Na svoji tabli je dal prelepti črki — »ch« —. Ob 1/4 popoldne je potem dal sneti tablo.

Franz Regorschek,

trgovec v Stritarjevih ulicah, sam ni videl ničesar, ve le, kar mu je povedal njegov poslovodja.

Razprava se prekine ob 8 uri 5 minut zvečer.

Sledeči zapisnik je bral predsednik v soboto opoldan. Da pa je stvar enotna, pričbuujemo njih vsebino sedaj.

Johann Haberle,

kavarnar »Egia«, Čevljarske ulice. Slišal je že na Starem trgu, da ljudje mečejo table dol, zato je hitro šel domov in snel tablo.

Adolf Reich,

lastnik kemične pralnice, Šelenburgove ulice. Sam ni bil doma, ne ve nič.

Josip Schleimer,

orožniški stražmojster. Na Kongresnem trgu so se razdelili v patrolje. Na Dvornem trgu je videl razkropiti se množico. Šel je nato na Mestni trg, kjer je bilo do 400 ljudi, posebno šolskih otrok. Kenda ga je opozoril, da se proti volji snema tablo. Tablo je snemal Rehek, ki je rekel, da so poslali ponj. Župan je medtem prišel na trg in opozoril pričo, naj previdno nastopa, ker je že on, župan sam pozval ljudstvo, da se razide. Nekdo je pri Wormovi snemal tablo, pa je padel in so ga odpeljali z rešilnim vozom. Pri Hamannu so napis prelepljali.

Moritz Mardetschlager,

bivši lekarnar na Jurčičevem trgu. V noči od 18. na 19. mu je bila vzeta tabla. Kar je bilo še dvojjezičnih tabel, jih je sam snel. Orla je vzela soproga njegova v stanovanje. Ker se je vse vršilo vpričo policije in orožništva, je mislil, da je odstranitev tabel sklenjena v občinskem svetu in dovoljena. Poznal ni nikogar.

Franz Szantner,

prodajalec čevljev v Šelenburgove ulice. Ljudstvo je hodilo mimo trgovine in govorilo, da se morajo nemški napisi sneti. Prišel pa je neki gospod in nasvetoval, da naj sname nemške table, da se mu ne zgodi kaka škoda. Stori la je tako.

Johann Pobeschka,

njegov pomočnik. Prišel je notri v lokal gospod in rekel: »Najbolje bi bilo tele table z nemškimi napisi dol vzeti, da se pončji kaj ne razbije.«

Josef Kordin,

špecerijski trgovec Pred škofijo. Tablo so poškodovali dne 18. obdivši črko »i«. Dne 21. je prišla večja množica, ki je zahtevala od blagajničarke, da naj da sneti tablo. Sneli so tablo in jo spravili v vežo.

Jože Varič,

hlapec Kordinov, je prišel zraven, ko je bila tabla že na tleh. Hotel so jo nesti v Ljubljano pa jo je rešil v vežo.

Martin Gerlovič,

mestni stražnik, je bil od 12. do 3. ure v službi v Šelenburgovih ulicah. Videl je Orehka sneti Čšarkovo tablo. Bregenzer je pričo poslal prašat tja, kaj je s tablo. Gz. Čšarkova je rekla, da jo je dala sama sneti. Bilo je tam do 40 oseb, ki so samo gledale.

Jože Berc,

mestni stražnik, je šel domov v Ulice na Grad. Vodja Herzog mu je naročil, da naj pove Terdini, da naj rajši sam sname črno zastavo, da se ne bo ljudstvo razburjalo. Ljudstvo je zahtevalo, da Goetzl sname tablo. Stori la je to postrežnik Novljan, najet po Goetzlu. Spoznal je le Lotriča. Vodnika in Rohrmannu pozna, pa ju ni videl. Drugih obtožencev ne pozna. Zanika, da bi bil rekel Goetzlu, da naj sam sname tablo.

Mimi Maschke,

bivša prodajalka pri Dečmann, Sodnijske ulice. Pri izloži visi velika tabla. Popoldne sta prišla dva gospoda in rekla, da se mora nemški napis odstraniti. Orehek je rekel, da je napis res škandalozno pisan. Rekla je, to me veseli, oni druga pa, mene tudi. Prišla sta še dva, eden z brado, pa to ni bil Est. Žuganja ni bilo niti prej niti pozneje.

Franz Ogri,

pomočnik pri Kunco. Spominja se izgovorov. Mož je socialni demokrat in je izpovedal, da bodo najbrže delavci kannovani, inteligenti pa ne. Videl je Krapeža, pa je bil ta vedno miren.

(Dalje v prilogi).

Sofie Reich,

či lastnika kemične pralnice, Šelenburgove ulice. Dne 21. septembra okrog 4 ure je šlo kakih 40 dijakov in drugih ljudi po ulici. Sneli so napisno tablo in jo dali v trgovino.

Ludwig Fröhlich,

napisni slikar. Pripeljal se je s tramvajem na Stari trg, kjer je bilo 500 ljudi, nekaj s popolnoma tujnimi lici, ki so morali priti od zunaj. Poznal ni nobenega.

Alfred Jagdschitz,

učitelj v „Tonhalle“, je šel iz kazine domov. Videl je snemati množico tablo pri Goetzlu na Starem trgu. Množica je obstala večinoma iz rokodelskih vajencev.

Viktor Nagy,

rodja trgovine z železnino, Vodnikov trg. Ni bil tedaj v Ljubljani. Oče, Stefan, mu je pravil, da je bil v Fabianovi kleti, kjer mu je nekdo rekel, da naj zakrije nemški napis, da se kaj ne zgodi. Grožnje ni bilo. Baje je bil oni človek časnikiar Pirc. Ker so pri Perdanu zakrili nemški napis, ga je dal tudi on.

Johann Somnitz,

mar na Sv. Petra cesti. V noči od 18. na 19. so mu razbili dvojezični napis. Potem je dal namesto nje le-seno tablo, ki pa je zopet izginila v noči od 23. na 24. septembra. Zahteva 30 K. Dne 21. je prišlo več ljudi po Kolodvorski ulici, in eden je zahteval odpravo neke nemške tablice. Ko je zaprl izložbo, so ljudje odšli. Pozneje pa je dobil neko dopisnico, kjer mu nekdo svetuje, naj drži svoj nemškutarški jezik.

Raimund Andretto.

Prišel je na črevljarski most, ko je prišla večja množica tja. Ker je mislil, da se more tudi njemu kaj zgoditi, je šel naprej v kazo, od koder je telefoniral vladi. Potem je šel nazaj, videl pred Kastnerjem župana Hribarja, ki je pomirjeval množico. Videl je tudi, kako se snemali table pri Kastnerju.

Avstrij Mrzlikar,

trafikan v Sodnijskih ulicah. Dne 21. ali 22. je prišlo pred trafiko okrog 4 šest fantov. Dva sta prišla v trafiko in zahtevala odpravo dvojezične table. Napravilo je to nanj vtis žuganja, da mu bodo odnesli tablo, ako jo sam ne sname. Zunaj je bil Orehek, ki pa ni nič rekel.

Amalija Česarkova,

trafikaninja v Šelenburgovih ulicah, se ne spominja natančno, kdaj je bilo. Slišala je vpitje in slišala Stacula odstranjenih napise, in sklenila sneti svojo dvojezično tablo. Sama je ni mogla, zato je naprosila Orehka, da ji pomaga sneti tablo. Šelenburgove ulice so bile polne ljudstva. Orehek ji ni nič svetoval, temveč je sama to sklenila, ker tabla stane 40 K. Ko je Orehek snel tablo, je prišel orožniški rimojster, ki je zahteval, da se more tabla obesti nazaj, kar se je storilo. Zvečer pa jo je zopet dala sneti.

Peti dan.

Razprava se nadaljuje ob 9. uri 35 minut.

Predsednik opozori, opozorjen po svetniku Hafnu, poročevalca našega lista, naj se vsede na drug prostor, menda da ne bi slišal kakih „neuradnih“ pripomb članov senata.

Nadalje zopet ukori obtožence, da naj se obnašajo dostojno.

Proglasi sklep, da se dopusti dokaz v Megličevi zadevi, da tedaj ni imel svrhnika.

Dr. Neuperger priglasi ničnostno pritožbo.

Dr. Novak predlaga v zadevi Cerarjevi kot pričjo Matijo Rodeta.

Dr. Švigelj predlaga v Krapeževi zadevi kot pričjo sodnega oficijala Šinkovca in Karla Laiblina, tasta Elbertovega.

Dr. Neuperger vpraša Krapeža, ali je Laiblinov odjemalec, kar Krapež zanika. Protivi se vsem predlogom, češ da bi se stvar le zavlekla. Položaj je pa itak dovolj pojasnjen in nove priče ne bi vedele povedati nič novega.

Poliksena Kirbisch

lastnica slaščičarne na Kongresnem trgu, priseže in izpove nemško. Obtoženi Vodušek je prišel okrog 4 ure v slaščičarno in rekel: „Odstranite črke z vrat, če ne se vam bo razbilo.“ Tako pač nekako da je rekel. Natančno se ne spominja. Kdo bo razbijal, ni povedal. Poznala je obtožence kot otroka, tedaj ga pa ni poznala. Bil je sam, nekoliko razburjen, govoril pa je bolj osorno, iz česar je sklepala, da bi se ji res lahko kak škoda zgodila. Črke so potem prelepili. V preiskavi je rekla, da je Vodušek rekel: „Prosim, odstranite napis, če ne se bo razbilo.“ Kaj se je pri Kastnerju godilo, ne ve. Bila je na cesti, pa ni nič videla. Od vhoda Kirbischu se ne vidi h Kastnerju, temveč s srede ceste, kjer so stali priča, dekleta in Elbert, ko so lokal pri Kirbischu zaprli, da ne bi se kaj zgodilo. Priča ni gledala tja.

Elbert je bil zelo razburjen, čakal je orožnikov, ki se niso prišli. Koliko časa je bil tam, priča ne ve. Kam je šel Elbert od tam, ne ve. Olympia Czerweny je stala tudi na cesti. Od tam, kjer je stala družba, se vidi vsa Kastnerjeva hiša in tudi par oken „Narodne kavarne“. Krapeža posna, pa ga ni videla, ker ne vidi tako daleč. Pred Kastnerjem je bil velik hrup, kričali so „živio“, „tablo dol“ pa ni slišala. Ljudi pa je bilo veliko.

Obtoženi Vodušek pravi, da ni nikdar tajil, da je rekel one besede. Priča govori jako dobro slovensko, dasiravno je prej rekla, da ne razume prav dobro. Vodušek pravi, da so vsi njegovi sorodniki bili njeni odjemalci, da so torej znanici, iz česar sledi, da je prišel le z dobrim namenom tja. Priča zanika, da bi bil obtoženec rekel, da v par dneh lahko napis zopet namestijo nazaj.

Olympia Czerweny,

iznova zaslišana, pravi, da je stala cela družba, ko je prišla iz slaščičarne, pred slaščičarno. Izpred vrat slaščičarne se ne vidi h Kastnerju. Stala je družba sredi prehoda od Kirbischeve hiše do Zvezde. Vsa hiša Kastnerjeva se ni videla, vrata pa. Pred Kastnerjem je bil hrup. Sneli so najprej reklamno tablo za bencin, potem veliko. Med tem je bil Elbert poleg priče. Doma je bil prej. S tega prostora se vidi tudi pred „Narodno kavarno“, ali tedaj je bilo veliko ljudi tam Krapeža že dolgo pozna, pa se ne spomni, da bi ga bila videla. Po glasu ne pozna Krapeža.

Ponovi, da so ljudje sneli najprej reklamno tablico za bencin, potem pa veliko. Potrdi, da more s mirno vestjo reči, da je prvo tablico snel Cerar, katerega pozna že dolgo. Bil je prav tak oblečen, in spoznala ga je tudi po lici. Na pripombo, da ni tako velik, pravi, da je morebiti stopil na kaj, njegova glava se je videla nad druge.

Obtoženi Krapež izjavi, da priče ni videl.

Priča pravi, da je Elbert prišel v kavarno h Kirbischu kakor po navadi. Prišel je sluga k Elbertu po ključke in povedal, da je pred hišo kraval. Elbert je šel po ključke, pa je takoj prišel nazaj. Ko je družba stala tam, so prišle tri osebe k Elbertu prosit dovoljenja, če smejo sneti tablo. Ko je Elbert prišel nazaj, ni nič omenil Krapeža, niti po imenu.

Dr. Novak: Cerarja poznate dobro. Pa ali ste prav gotovi, da se niste motili?

Priča: Ich glaube — nicht.

Dr. Neuperger protestira proti temu vprašanju in zahteva senatov sklep.

Dr. Novak: Ali je Cerar s palico ali z roko trgal bencinovo tablo dol?

Priča: Z roko!

Obtoženec Cerar: Ali bi povedala priča, ali je bila bencinova tabla nad vrati ali poleg vrat.

Dr. Neuperger protestira proti temu vprašanju in zahteva senatov sklep.

Priča odide.

Marija Ravnikar

gostilničarka pri Virantu. Ni videla snemati tabel, samo slišala je o tem. Podržaj je prišel v gostilno na dan Lundrovega in Adamičevega pogreba z drugimi in rekel, da naj sname priča napisno tablo. Priča je rekla, da je to nemogoče, ker je tabla ka-menita, da bo šla gospodarja vprašat, če sme tablo prelepiti. Podržaj je z lepa govoril, ni nič grozil. Priča je imela vse to le za „špas“. Sploh ni vedela, da je kaj napisal zunaj. Priča, če bi bila vedela, da je nemški napis, bi bila sama dala zraven slovensko tablo. Bala se ni nič. One osebe, ki so prišle s Podržajem, so odšle mirno, kakor tudi obtoženec.

Fran Kovač

poslovodja pri trgovcu Terdini na Starem trgu. Spominja se dne, ko so snemali tablo na Starem trgu. Množica je bila velika in je prišla od Urbanca dol ter kričala pred Trdinovo hišo „zastava dol“. Priča je rekel množici: bo že prišla dol, ko pride hlapec. V tem pride Windischer sam, Malnerja in Kramarja priča ne pozna, za množico, vpraša pričo, kaj je, in ko mu priča pove, reče Windischer množici, naj pusti zastavo, saj jo bo že sam dol vzel, da se na pričo lahko zanesejo.

Množica ni grozeče nastopala, priča se ni nič bal. Ko je Windischer rekel, da naj gredo naprej, je množica šla naprej; ali je Windischer šel z množico, ne ve. Priča je sam rekel Windischerju, da naj reče množici, da naj gre proč. Priča ni sklepala iz Windischerjevega nastopa, da bi bil on kak voditelj množice.

Državni pravdnik hoče po vsej sili napraviti Windischerja za voditelja.

Albin Bergant,

mestni stražnik, je imel dne 21. septembra službo na Marijinem trgu, odkoder je prišel po obhodu v Zvezdo, kamor je prišel Lassnikov komi Kostainschek ponj, da naj gre k Lass-

niku. Šel je tja in vprašal, kaj je. Gospodična mu je rekla, da snemajo table. Šel je ven in tu so mu povedali, da je gospodična sama dovolila. Šel je nato nazaj v trgovino in vprašal, če je res, kar so mu potrdili. Gospodična je tudi povedala, da je prišel neki postrežilec in tudi sahteval, da mora tablo dol. Pristavila pa je, da mora reče gledati, da kaj sašči. Nato je zopet šel ven in vprašal, kdo ve, da je gospodična sama dovolila sneti table. Zapisal je nato Kozinca in Pavčiča. Pomočnik mu je rekel, da pozna enega prav dobro, da ga mu bo že ob priliki pokazal. In pozneje mu je v resnici pokazal nekoga s svetlim pokrivalom. Priča pa se je smotil in ni dobil pravega, ker sta dva imela enaki svetli pokrivali, pa je šel priča za nepravim.

Slovenska drž. pravdnika.

Dr. Neuperger: S svetlim pokrivalom! Priča je dvakrat to rekel! Strinja se torej z izpovedbo priče Šušlja.

Dr. Švigelj: Pokrivalo je vendar klobuk, ne pa povrhniki!

Dr. Neuperger se vedno trdi, da je pokrivalo — povrhniki! Priča pove, da je drugič dobil Megliča, ko mu ga je Kostainschek pokazal. Imel je tedaj ognjeno neko haljo. Meglič mu je ime takoj povedal. Družega kaj ga priča ni vprašal.

Priča decidirano izpove, da se je ves dogodek pri Lassniku dokončal ob 11. uri, kvečjemu par minut pozneje. Bil je še pred 11. uro pri Lassniku, kar dobro ve, ker je pogledal na uro, ko je zabeležil ona dva. Ve pa tudi zato, ker je bil tedaj v službi od 10. do 12. Pol ure je stal na Marijinem trgu, potem je šel na obhod na šentpetrsko stran, in prišedši okolu, ga je v Zvezdi pozval Kostainschek, da naj gre k Lassniku. Ves obhod traja pol ure.

Priča predloži dva, iz svoje stare beležnice iztrgana lista, na katerih sta zabeležena Kozinca in Pavčič in tudi čas — ob 11. Priča je nato množico razgal.

Dr. Neupergerju se zelo čudno zdi, da priča ni predložil cele beležnice, nakar pojasni priča, da je bila beležnica popolnoma obrabljena in je iztrgal ta listka, da si zapomni imena. Pred preiskovalnim sodnikom je bral imeni iz cele beležnice.

Predsednik konstatira, da so na listkih tudi druge beležke.

Dr. Neupergerju tudi ni prav, da je priča zabeležil samo take, ki so zatrdjevali, da je Lassnikova sama dala sneti tablo, ne pa drugih, kateri so odstranitev izsilili.

Priča odgovori nato, da mu je trgovski pomočnik pokazal, kdo je bil prej v trgovini in zahteval odstranitev tabel, in tega je zabeležil. Bil je Kozinca. Več jih pa ni zabeležil, ker mu je bilo na tem, da čim prej razžene množico.

Edmund Hus,

vodja Trnkoczyjeve lekarne, priseže in izpove, da pozna od obtožencev Voduška, Tratnika in Krapeža. Tisti dan je bil v službi. Sluga je prišel povedat, da na Starem trgu snemajo table. Zato je tudi on dal, ker je bil pleskar v bližini, nemški napis prevleči s črno barvo. Ko je prišel Rebek k Reoknaglu, je dal potem tudi on tablo sneti. Priča je govoril pred lekarno z Voduškom, ki ni bil prav nič razburjen, prišel pa je od Starega trga sem popolnoma sam. Nato je prišla zraven tudi ga. Trnkoczyjeva, s katero se je Vodušek šalil, češ kaj je z njegovo nevesto, misleč štiri-letno hčerko Trnkoczyjevo. Množica do lekarne ni prišla. V množici je bilo otrok in žensk in je župan, ko je pomirjeval množico, se zadržal. „Ženske in otroci, kaj imate praviči opraviti? Kam je šel potem Vodušek, ne ve.“

Po poročevalcih.

Dr. Neuperger razburjeno pripomni, da se „Slovenčev“ poročevalac Pirc, imenoval ga je po imenu, vtika v razpravo, nakar predsednik ježno izjavi, da danes časnikiarji zadnjič sede na teh prostorih.

Adolf Eberl. — Senzacionalna izpovedba.

Priča je solastnik tvrdke „Brata Eberl“. Novo tablo pri Kastnerju je napravil, stare table ni nikdar prepleskal. Postranska dela je pač delal, kakor tablo pri filijalki dvakrat, table pri glavni trgovini pa nikdar.

Platno je navadno, takozvano „Wichaleinwand“, najboljšje po 24 K, slabšeje po 140 K. Platna je treba za tablo kake 4 metre. Čimdalj je platno izpostavljeno dežju, solnuni itd., manj je vredno, tudi nič. Vrednost ima kvečjemu še za gospodarja. Koliko časa ostane napis dober, je težko reči. Stara tabla je bilo Kramaršičevo delo.

Razprava — gledališka igra!

Dr. Kokalj: Priča Elbert je z vso odločnostjo pod prisego trdil, da je dal pred dvema leti napisno tablo prepleskati pri Eberlu. Ta trditev je po tem, kar je povedal

priča Eberl, nevzdržljiva. Da se da prilika Elbertu, da eventualno popravi svojo izpovedbo, predno zapade točni oblasti, predlagam konfrontacijo priča Eberla in Elberta.

Dr. Neuperger: Jas sem popolnoma proti temu predlogu, priča Elbert se je lahko smotil, ker je Eberl večkrat delal sanj, pa tudi zato, da ne bi se zopet tu uprizorila gledališka igra, proti čemur odločno protestujem.

Dr. Kokalj: Priča Elbert je popolnoma pozitivno trdil, da je Eberl tablo prepleskal pred 2 leti.

Dr. Švigelj se pridružuje dr. Kokaljevemu predlogu. Če se priča ne more prav natančno spominjati, naj ne izpoveduje pod prisego s tako odločnostjo!

Dr. Novak se tudi pridružuje temu predlogu. Priča Elbert je skrajno obremenjena priča in izpovedal je s tako sigurnostjo, da mora človek že a priori dvomiti o objektivnosti njegove izpovedbe, kajti taka sigurna izpovedba ne napravlja vedno vtiska objektivnosti. Naj se torej konfrontirata obe priči. Odločno pa protestiram proti temu, da je državni pravdnik izjavil, da se ta hoče uprizoriti neka gledališka komedija ali gledališka igra. Tako postopanje je nelojalno in nedostojno.

Predsednik nato proglasi sklep, da se zasliši priča Julius Elbert v svrhu konfrontacije s pričo Eberlom in da se bo govorilo samo o tej stvari.

Dr. Neuperger razburjeno: Ko sem odklanjal predlog g. dr. Novaka, sem rabil besede: „da ne bi se uprizorila gledališka igra“. G. dr. Novak mi je očital, da je tako postopanje nelojalno in nedostojno. Takih besedi nisem zaslužil, kajti pojem nedostojnosti je pač drugačen. Predlagam, da se proti dr. Novaku postopa v smislu § 236 k. p. r. (Pa se je smotil, ker državni pravdnik še ni „sodeče sodil“, je pač mislil § 235).

Predsednik: Ali ste rabili take besede?

Dr. Novak: Da! — Državni pravdnik nam je očital, da se hoče tu uprizoriti gledališka igra ali komedija. Stem je žalil nas zagovornike. Gledališka igra naj bi bila konfrontacija priča Eberla in Elberta. Je senat tega predloga ni zavrnil, ga je smatral za umestnega, torej ni to nikaka gledališka igra. Državni pravdnik je žalil nas, naj se postopa tudi proti njemu!

Dr. Neuperger: To je subjektivno mnenje, besede niso bile razžaljive.

Elbert pride.

Senat se ješel posvetovat. Med tem pride priča Elbert z velikim zavojem pod pazduho, prinesel je svoje trgovske knjige. Ko zagleda pričo Eberla, hitro stopi k njemu in začne govoriti z njim. Ko zagovorniki zapazijo to, ogorčeno protestirajo: Oho! Elbert! Kaj pa govorite s pričo! Priča Elbert mora ven! — Elbert odide.

Državni pravdnik — molči.

V skrajni meri ostra kritika.

Predsednik proglasi nato sklep: Ko je zastopnik javne obtožbe nasprotoval predlogu, da naj se še enkrat pokliče priča Elbert, in utemeljeval, zakaj se protivi temu predlogu, je gosp. dr. Novak v svojem odgovoru rabil besede „nelojalno“ in „nedostojno“. Ker dr. Novak teh besed ni prekladal, je državni pravdnik predlagal, da naj se postopa proti njemu v zmislu zakona. Senat je mnenja, da so te besede res v skrajni meri ostra kritika, a da bi bilo zmerjanje, kakor ga ima jo v mislih §§ 234, 235, 236 k. p. z., pa ni našel, pač pa je sklenil senat, da uaj predsednik opomni stranke in med njimi tudi dr. Novaka, da naj se strogo drže reda v interesu strank samih in cele zadeve.

Dr. Neuperger: Priglašujem nadzorstveno pritožbo.

Dr. Novak: Zadeva naj se izroči imunitetnemu odseku deželnega zbora.

Dr. Pegan: Ker tudi mene zadene to, protestiram kot deželni poslanec in predlagam isto.

Kako izpoveduje pod prisego Julius Elbert lastnik Kastnerjeve specerijske trgovine,

ki je prinesel seboj trgovske knjige. V dvorani vlada popoln mir.

Priča Elbert: Zadnjič sem rekel, da je Eberl prepleskal napisno tablo, v resnici pa jo je Kramaršič, sem se pač smotil.

Konstatira se nato, da je bila tabla po Kramaršiču prepleskana dne 16. aprila 1902 in potem, ker je bilo delo slabo, pa zopet 13. marca 1903, torej ne pred dvema leti, kakor je prvokrat s tako odločnostjo izpovedal pod prisego. Prvokrat je delo stalo 80, drugič pa 36 K. Potem je oddal taka dela tvrdki Eberl.

Predsednik: Je lahko mogoče, da ste se smotili!

Muden molk.

Josip Urben,

bivši hlapec pri Kuncu, poma Kranjca in Faturja. Ko so ljudje prihajali, je priča sedel v Zvezdi, potem pa šel domov, ker je moral biti ob 1. pri delu. Tam mu je rekel gospodar, da naj gre k Rebeku, da pridejo snemat table. Prišla sta obtožena s lestvico in orodjem. Priča jima je pomagal. Kako so pri Kastnerju trgali table ni videl, videl je samo, kako sta dva dečka nesla tablo v Ljubljano. Rebekova dva sta prišla v petih ali desetih minutah za njim. Priča ju je čakal na voglu. Potem so takoj sašeti s delom. Ko so orožniki prišli, so pri Kuncu še vedno delali. Kam sta šla Rebekova po dogovorjenem delu, ne ve, da bi bila od Kastnerja prinesla lestvico, tega priča ni videl. Krapeža je videl, pa ni slišal, da bi bil kaj kričal. Priča je cel čas, ko so snemali pri Kastnerju tablo, bil z Rebekovima pri delu. Rebekova se nista med tem časom nič oddaljila.

Milka Florjančič,

prodajalka v Narodni knjigarni. Cerarja pozna odkar obstoji knjigarna. Prišla je iz Trnovca po Bregu. Šla je potem po Židovskih ulicah na Dvorski trg za množico in obstala pri deželnem dvorcu. Videla je, da sta dva dečka lestvo prinesla po Gosposkih ulicah. Sneli so veliko tablo, katero sta dva dečka nesla proč. Reklamno tablo za bencin je nekdo odtrgal s palico prej nego veliko. Cerarja je videla, da je stal na voglu. Nekdo mu je dal neko reklamno tablo v roko in to reklamno tablo je Cerar vrgel v Ljubljano. Ta reklamna tabla ni bila ona, ki jo je nekdo odtrgal iznad vrat. Na vprašanje, kako da je videla vse to, pove, da je pazila na Cerarja, katerega je edinega poznala. Predno so orožniki prišli, je priča odšla v trgovino. Kakih pet minut za njo je prišel tudi Cerar. V trgovini ni nič govoril, da bi bil kaj „šinfal“ na orožnike. Palice ni imel.

Poklican je nato kot priča Josip Rebek.

Dr. Neuperger se protivi, da bi bil zaslišan pod prisego, češ da je osumljen kot sotorilec, dasiravno je preiskava proti njemu ustavljena.

Predsednik pojasni, da je senat sklenil, zaslišati ga pod prisego.

Josip Rebek

ključavničarski mojster na Francovom nabrežju. Prišeke.

Predsednik: Tisti dan ste imeli dosti dela.

Priča: Zame je bil dan prav dober.

Predsednik: Pa za druge ne!

Priča pove, da je prvi postal po delavce Goldstein, da mu snamejo tablo. Pri Kendi mu je prvokrat rekel hišnik, da naj sname tablo. Snel je mnihovgraško tablo. Zraven sta bila pomočnika Grum in Hrastnik. Prišli so pa orožniki in mu niso pustili nadaljnjega snemanja. Komaj pa je prišel domov, je že prišel zopet hišnik od Kende, naj pridejo nazaj. Ko so prišli prvokrat h Kendi, je bil reflektor že razbit, steklo je ležalo po tleh, a pločevinasto ogrodje je bilo še celo. H Goldsteinu je šel Hrastnik s enim vajencem. Ne verjame, da bi bil Kranjo razbil reflektor. Rozo Wormovo pozna, a ne verjame, da bila videla Kranjca. Pri priči obdajejo takoj opoldne, ko prenehajo s delom. Z obedom so gotovo okrog polu 1 ure. Potem morajo vajenci svojo sobo pospravljati. Zgodilo se je tudi tisti dan tako. Okrog ene pa je prišel Goldstein. Pri Kendi je bil drugič Hrastnik, Kranjo, Fatur in priča sam. H Kuncu je postal Kranjca in Faturja. Priča predita celo vrsto trgovcev, katerim je snel na njihovo naročilo tablo. Na izrezo vprašanje, ali gotovo ve, da je bil Kranjo ob 1/1 doma, odgovori, da ga sicer ni videl, temveč trdno misli, da je bil tedaj v vajenški sobi.

Ivan Hrastnik,

ključavničarski pomočnik pri Rebeku, ne priseže. Prišel je ob tri četrt na 1 od obeda. Takoj nato pa je prišel Goldstein, da naj gredo snemat tablo. Šel je tja, z njim pa Fatur. Ko sta snela tablo, so jo jima ljudje vzel iz rok in odnesli v Ljubljano. Potem so šli h Kendi. Priča je stal na lestvi, ko so prišli orožniki, in tedaj je Kenda vpil skoki okno, da ni dovolil sneti tabel, valed česar ga je neki orožnik prijel za nogo in vlekel z lestve. Odšli so domov. Komaj pa so prišli domov, je že zopet prišel Kendov hišnik ponje. Tedaj sta bila zraven Kranjo in Fatur. Prvokrat je bil zraven vajenec Zavržnik. Ali je bil reflektor razbit, ne ve. Za Kranjca pravi, da je bil ob tri četrt na 1 gotovo doma. Kje je bil tedaj, ko so bili priči pri Kendi, ne ve. H Kuncu sta šla menda Kranjo in Fatur. Natančneje se ne more spomniti vseh potankosti, ker so tisti dan sneli zelo veliko tabel. — Nato priseže.

Razprava se prekine ob 1:10 uri.

V Ljubljani, 26. aprila.

da je S. L. S. kmetska stranka, da si interesi kmeta in meščana nasprotujejo, ali takega protislovja ni, kakor poudarjajo liberalci. Napredek izvira iz sodelovanja. V znamenju združenja gremo naprej. — Nato se je sprejela dr. Peganova resolucija, s katero shod jemlje naznanje poročilo o političnem položaju in vodilnem vplivu klerikalne delegacije v »Slovenski enoti« ter izreka delegaciji in posebej dr. Sustersiču popolno zaupanje za odlični nastop v pomirjenju Avstrije in Srbije, pričakujoč tudi v prihodnje enakega odličnega delovanja slovenskega ljudstva, katerega pojem se krije s klerikalno stranko. Shod je trajal poldruge uro. Navzoč je bil vladni komisar dr. Trnovc.

— **Pojasnilo.** Glede na dotično notico: »Kakšne kandidate je volil (predsednik) ravnatelj Kranjske hranilnice« se nam danes z druge strani piše, da ni povsem točna. Ravnatelj Anton vitez pl. Schöppel namreč ni volilec drugega, ampak prvega razreda, torej ni mogel voliti navedenih kraljev iz jutrošnje dežele. Pač pa je zakrivil to neslano in neokusno šalo njegov sodnik dr. Siegfried vitez pl. Schöppel, ki je suplent na tukajšnji nemški gimnaziji. Nemci so lahko ponosni na take »viteze« in »Jugendbildnerje«, ki so v vseh ozirih vedno in povsod »strammdeutsch« in »bibelfest«!

— **Volitve v okrajni zastopniški se** začnejo danes in sicer volijo prvi veleposestniki. Jutrinji dan bo de torej odločil ali pride okraj zopet v slovenske roke ali pa bodo v njem še nadalje nemškutarji gospodarili. Ako ne bo de izdajalec med Slovenci, je zmaga gotova.

— **Kako ustanavlja nemški »Schulverein« šole.** V Maverlu pri Črnomlju ima nemški »Schulverein« že kakih 30 let svojo šolo, ki je dobila tudi pravico javnosti. Ker se počuče tudi slovensčina vsled neke nerazumljive obveznosti, ni ta šola preveč škodovala slovenskemu življu. Vsled agitacije okr. šol. nadzornika Peerza je hotel letos »Schulverein« ustanoviti šolo tudi v Rodinah (občina Talčji vrh). Schulverein je namreč hotel izkoristiti neslogo ondotnih katastrofalnih občin, ki se ne morejo zediniti za kraj, kjer bi naj stala slovenska šola, a od črnomaljske šole so ti kraji preveč oddaljeni. Črnomaljski rodoljubi, na čelu jim dr. Malerič, pa so za sedaj nemškim agitatorjem prekrizali račune ter povzročili, da se je v Rodinah odprla slovenska šola začasno v zasebni hiši. Da je ta šola res nujna potreba, dokazuje dejstvo, da je v novo šolo všlih nad 70 otrok. Letos obiskuje novo šolo res samo 40 otrok, ker hodijo ostali otroci v slovenske šole v Črnomlju in Petrovo selo. Prihodnje leto pa pridejo skoraj vsi ti otroci v Rodine, ako se ta šola stalno uredi. Nemške agitatorje je ta čuječnost slovenskih rodoljubov hudo spekla. Naprosili so profesorje vdovo Satter iz Kočevja, da jim je prepustila svojo zidnico visoko v rodinskih vinogradih, kjer so z veliko naglico odprli podružno šolo ter poverili pouk šulferajnskemu učitelju iz Maverla. V znani nemški prepovedi ustanovitve niti nazarili niso šolskim oblastem. Potemtakem tudi lokalnega ogleda ni bilo. Hiša, v kateri je nastanjena nemška šola, je ogujenevarna in tudi v sanitetnih ozirih zelo nedostatna. Dovolj je, ako povemo, da niti stranišča ni. Seveda je šolska oblast morala zapreti to šolo, in sicer glavno zato, ker privatne družbe nimajo pravice ustanavljati ekskurzijskih šol. Do rešitve rekursa pa se je Nemcem še pustila šola, ker so izjavili, da bo šola le »während der rauhen Jahreszeit«. Toda sedaj je že topla in suha spomlad, a šola še vedno obstoji. Ne davno je bilo v nemških listih čitati, da je za ondotno šolo nad 20 nemških otrok, ki slovensko sploh ne znajo, a so morali dosedaj obiskovati slovensko šolo v Črnomlju. To je seveda gorostasna laž. Nemška šola v Rodinah ima le šest šoloobveznih otrok, a še od teh dve deklici ne marata hoditi v nemško šolo. Izmed vseh otrok je le ena deklica, ki zna res le nemško, ostali niti nemškega očenaša ne znajo. Da so Nemci izkazali za svojo šolo blizu 20 otrok, vpisovali so 4. in 5. letne otroke, pa tudi take, ki so že dopolnili 14. leto. Peticijo na Schulverein so podpisali podkupljeni revni starši, ki sploh otrok nimajo, oziroma so njihovi otroci že davno iz šolske obveznosti. Pametni starši, ako bi bili tudi Nemci, ne morejo imeti zaupanja do nemške šole zaradi osebe — učitelja Porubskega, ki ima kaj zglede rodobinsko življenje. Pa tudi njegove duševne vrline so znane v celem okraju. Tako se pripoveduje, da sta se nedavno prepirala dva Kočevjarja. Prvi je drugega imenoval stokratnega osla, a je psokvo požrl. Ko pa mu je rekel, da je tako neumen kakor učitelj Porubsky, je psokvni tekel k sodičku, da ga toži radi razžaljenja časti. In žaljivec je res bil obojen. Resnica pa je, da Kočevjarji močno prodirajo preko kočevskih planin v črnomaljske

časen večer, katerega so se udeležili vsi odborniki tega društva in lepo številno somišljenikov. Navzoh je bil tudi obč. svetnik g. Karl Mayer. Zabava je bila tako izborna, da ostane ta večer vsem udeležencem v trajnem spominu.

Telovadnega društva Sokol I včerajšnji izlet se je obnesel v vsakem oziru zelo dobro. Udeležba je bila še precejšnja, zabava pa izborna. Posebno prijetno je bilo pa pri gosp. M. Dolničarju v Smartnem, kjer se je izletnikom postreglo z dobro, pristno kapljico ter izborno kuhinjo. G. Dolničar je razkazoval izletnikom svoje res vzorno urejevano gospodarstvo. Ob prepevanju narodnih ter umetnih pesmi se je razvilo na vrtu gostilne zelo živahno življenje. Vsakemu izletniku je prišel čas odhoda prehitro. Ob trobenju koračnic se je odkorakalo v poznem mraku protodomo. Kator čujemo, namerava to redagilno društvo napraviti dne 9. maja zopet en izlet, in sicer v Kamencu pri Dolskem. Kdor se hoče nepričljeno zabavati, naj le poleti s tem društvom, gotovo mu ne boode žal.

Svetoga Jurja so včeraj prav imenito praznovali na ljubljanskem Gradu. Zjutraj je bila tiha maša, ob 10. pa slovesna božja služba s propovedjo. Občinstva je bilo obakrat navzočega veliko število. Popoldan pa se je po večernih razvila na dvorišču prav prijetna zabava. Bil je pravi semenj. Občinstva se je kar trilo. Videli smo med drugimi tudi g. župana Hribarja. Šentpeterska podružnica je otvorila svojo gostilno „Pri zelenem Jurju“ in postregla z dobro pijačo in jedjo. Pri „Ciril Metodovih“ je bilo dobiti raznovrstnih sladkarij, razgledu in „Jurčkov“ v korist družbi sv. C. in M., za katero je že ob vhdnu občinstvo dajalo prostovoljno vstopnino. Okroglo so se potem razvrstili še drugi gostilničarji in slaščičarji. Bilo je prav veselo življenje do mraka. Družba sv. Cirila in Metoda je gotovo dobila par lepih dohodkov.

30letnica bolniškega podpor-nega društva čevljarjev. V spomin tega važnega društvenega dne priredilo je gorenje podporno društvo včeraj v Južoslovanski restavraciji (g. Stefana Berganta) veselico in korist podpornemu zakladu tega društva. Prijazni lokale lepo okrašene z zelenjem in zastavi mi napolnili so hitro člani in prijatelji društva, da po skromnih močeh proslave ta jubilej in mora se priznati, da je marljivi odbor dobro rešil svoj naloge in je veselica uspe la v vseh ozirih prav lepo in zadovoljivo. Predsednik društva gosp. Al. Erjavec je pozdravil prav prisočno vse došle goste in podal v lepem govoru zanimivo zgodovino ustanovitve in razvoja tega koristnega društva v dolgi dobi 30 let. Ustanovili so društvo gg: Ferdo Tuma, Mihael Jelocnik, Gašper Lunder in Dragotin Hubmajer, ki so se pred 30 leti lotili z vso vmeno, da oživotvorijo blagoslono podporno društvo, ki jako lepo procvita, kar kaže današnje blagajniško stanje, ki izkazuje 631821 K. premoženja. Čast ustanoviteljem. Na to se je razvila prijateljska zabava ob milem petju članov pevskega društva »Slavec«, ki so prisrčili društvu radevolja na pomoč ter neumorno in krepko prepevali naše slovenske pesmi. »Kurji želočček« je s svojim drastičnim nastopom zbudil vesel smeh, kakor tudi slavni »Cmokavzarji«, ki so spravili občinstvo v prav dobro voljo. Lepi dobitki loterije osrečili 30 zadoljnih dobiteljev in tudi licitacija kapitalnega petelina in vrgla nekaj za društvo. Da je improviziran ples zaključil v poznih urah lepo veselico, to se umeje. Po zahvalnem govoru predsednika gosp. Al. Erjavca se je občinstvo zadovoljno poslovilo. Postrežba je bila točna in vestna, kar se pri našem Štefanu Bergantu samo ob sebi razume. Društvu jubilarntu pa želimo vedno tak uspeh v korist in dosego svojih človekoljubnih ciljev. Na še mnoga leta!

„Slovensko lovsko društvo“ naznanja, da je društveno sobo opustilo ter se preselilo v restavracijo „Narodnega doma“. Tu najdejo lovi dovolj strokovnih listov in v sva terek z večer lovsko družbo. Poslovni jezik je seveda slovenski, vendar ob torkih tudi latinščina ni prepovedana. Prihoda i terek, dne 27. t. m., bo ob 8. uri zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ lovska večerja. Gosp. restavrater Keržnik pripravi divjega petelina v guljažu po receptu starega, iskušnega lovca. Petelina sta v ta namen društvu darovala gospoda dr. Hubert Souvan in Fr. Urbano. Ker se petelina še teden dni namakata in nista bila prestara — se ni ajata za zobe. Lovci, v terek zvečer (ne jutraj) na divjega petelina!

„Gajev dom“. V oknu trdke Bonaševe in Dragotin Hribarjeve je razpostavljen poviz na delničarstvo na „Gajev dom“ v Krapini. Letos se bo obhajala stoletnica Gajevega rojstva. Spominjajmo se je tudi mi Slovenci!

**O mobilizaciji ljubljanske po-
moči ima svetobni „Slovenec“ bom-**

bastično, zelo neslano notico. Čenče, da mora straža delati 72 urno službo, da nima časa spati, da ne dobi nagrad itd. Na temelju poizvedb na mero-dajnem mestu smo vstanu poročati, da je stvar čisto drugačna in da o kakem 72 urnem službovanju ni govora. Mestna straža ima v 2 oddelkih redno po 24 urno službo in sicer tako, da dela med tem časom vsak stražnik 3 ure službo na ulici, 3 ure pa počiva na stražnici, tako da ga zadene res le 12 ur službovanja na ulici, ostalih 12 ur pa prebije na stražnici. Vred izrednih razmer, ki pa tu ne pridejo v poštev, moralo se je skozi dva dni tudi nekaj mož prostega oddelka k službi pritegniti, tako da je teh mož imelo skozi 3 dni vsak po 36 ur skupaj faktične službe in tudi še to se je sedaj znatno skróčilo. Enako se zgodi češče tudi pri drugih policijah in ni nič nenavadnega.

Društvo „Narodni dom v Trzi-ču“ bode imelo svoj občni zbor v soboto 1. maja t. l. ob 8 uri zvečer v gostilni pri „Slugi“. Pri nesklepč-nosti se vrši drugi občni zbor 14 dni pozneje ob istem času in kraju.

Vinska razstava in vinski se-menji v Novem mestu. V prostorni sobani Tučkove gostilne v Novem mestu je priredila kmetijska podruž-nica z dne 17., 18. in 19. t. m. vin-sko razstavo in vinski semenji v zve-zi s premovanjem vin. Oficijalno se je na svečan način otvorila razstava na Balo nedeljo. Otvoril jo je novo-meški prošt g. dr. Elbert, ki pozdravi kot načelnik odbora razstave zbrane goste. Naznani, da mu je deželni pred-sednik bar. Schwarz sporočil, da želi najboljšega uspeha. V nadaljnjem govoru poudarja, da vinogradstvo in kletarstvo v naših krajih napreduje. Skušalo se bode dolenjsko vino izva-žati v druge kraje in se že sedaj de-lajo priprave za razstavo v Pragi. Če bi se vse vino doma porabilo, ko-likor se ga pridelava, bi ne bilo ne v gmotnem in tudi drugih ozirih do-bro. Nato pozdravi okr. glav. barona Rechbacha, novomeškega župana g. Ogoreutza in kandiškega župana g. Zurca. Ko nato prebere še trzojav predsedništva kmetijske družbe in na-znani, da se je deželni glavar opro-stil, ker ima opravke na Danaju, po-deli besedo ravnatelju kmetijske šole g. Rohrmannu. G. ravnatelj pozdravi navzoče in jim razloži pomen današ-nje razstave. Slaba vinska kupčija, polne kleti vina, konkarenca drugih cenenih vin mora pripraviti dolenj-skega vinogradnika na kant. Treba je prirejati razstave in vinske semnje, da se kupci bolje seznanijo z dolenj-skimi vini. Žalostno je, da se na Do-lenjskem tako malo iztoči dolenjskega vina. Po Dolenjskem se mora točiti domača kapljica! (Odobravanje). Go-stilničarji bi morali biti ponosni, da točijo domačo kapljico. Morali bi ime-ti vinotoče, kjer bi se točilo izključno domače vino. Združiti se je treba, da se spravi vino v denar! Želi, da bi se dolenjski vinogradniki združili po vzgledu drugih dežel. — Okrajni glavar baron Rechbach se zahva-li v imenu okrajnega glavarstva od-boru za požrtvovalno delovanje z željo, da bi imela razstava najboljši uspeh. Vinarski nadzornik Gombač iz Ljubljane se predstavi kot zastopnik kmetijske družbe ter v daljšem govoru razjašnjuje, kaj bi se moralo narediti v prosepah vinske kupčije. Nastaviti bi se morali vinski po-tniki, ki bi potovali po Češkem, Gal-liskem itd. Konča z željo, da bi se v to svrhu združili. Župana g. Ogoreutza in Zurca pozdravita v imenu svojih občin. G. nadzornik Skaličky poudarja združenje in do-kazuje koristi viarn. Tudi Vipavci že imajo v Pragi svojo vinarno. G. prošt pozdravi še navzoča dež. po-slance g. Dularja in Matjašiča in ko-se še zakliče trikrat „slava“ našemu cesarju, se oficijalni del razstave za-ključi. — Razsavo je obiskalo mno-go odlične gospe in vinogradniki so prišli iz vseh krajev Dolenjske. Vse tri dni je bilo jako živahno gi-banje na razstavi. Žal, da je bilo malo kupcev. Razstavilo je 153 vino-gradnikov 208 vrst vina. Posebno častno je bilo zastopano belokranjsko in dolenjsko vino ter vino iz krške in kostanjeviške okolice. Buffet so požrtvovalno oskrbovale ga. Rohr-man, gđ. Ana Kastelic in gđ. Bar-borič. — Lahko se trdi, da se dobi na Dolenjskem izborna in ceno vino. Cene so bile od 32 — 44 v samo žal, da ni bilo kaj prida kupcev. Posebno Ljubljandane se je jako pogrešalo. Upati pa je, da bodo naši gostilničarji sedaj raje segali po isobnem domačem vinu, nega iz daljnih kra-jev naročali par krajaarjev ceneje a mnogo slabši robo! — r.

Kolesarsko društvo „Sloga“ v Idriji se korporativno udelež praz-novanja 1. maja. Zjutraj točno ob 6. uri je sbirališče na starem šolskem trgu, kolesa naj bodo okrašana Skup-ni odhod ob pol 6. uri in obhod po mestu s godbo na čelu. Po obhodu izlet v Spodnjo Idrijo na postajo pri gostilničarju Stefanu Lapajnetu. Po-poldne ob 1. uri sbirališče pred dra-

venim prostorom v gostilni Antona Kogejca, na to odhod k ljudski veselici ne Zemljo. Kot reditelj fungirata na zbirališču in pri obhodu kolesarja Ivan Gueda in Vincenčij Poženel. Na to priredbo se vabijo člani in sicer kolesarji prijatelji društva.

Odbor.
Zažene cene za vstop v svetovnoznane Postojnske jame. Z ozirom na veliko vrednost, katero ima obisk svetovnoznane Postojnske jame za učečo se mladino in glede na navadno majhna gmotna sredstva, s katerimi razpolaga mladina na izletih, je sklenila jamska komisija za visokošolske, srednješolske dijake in ljudsko šolske učence v času od 1. maja do 16. oktobra vsaki dan ob pol 11. uri dopoludne ter binkoštni ponedeljek in 15. avgusta ob 3 uri popoldne za obisk pri električni razsvetljavi znižati vstopnino v jame. Vsak visokošolec, srednješolski dijak ali ljudskošolski učenec sme obiskati jame v času od 1. maja do 15. okt. vsaki dan ob pol 11. uri dopoludne proti vstopnini 2 K, binkoštni ponedeljek in 15. avgusta popoldne ob 3 uri pa proti vstopnini 1 K. To znižanje vstopnine velja pa samo za one visokošolce, dijake in učence, ki izkažejo taki s potrdilom od rektorata, šol, ravnateljstva ali šol. vodstva, ali pa, če pokažejo šol. izpisevala. Ako prijavijo šolska vodstva korporativne obiske, tedaj je jamska komisija pripravljena in sicer vsaki čas med letom, podeliti še nadalje olajšave. Jamska komisija je tudi vsaki čas rada pripravljena dovoliti posebno znižane cene društvom ali večjim družbam, ki nameravajo korporativno posetiti Postojnsko jame.

Klerikalno dijaško semenišče v Celju. Piše se nam iz celjske okolice: Naši klerikalci ustanove dijaško semenišče. Poslojpe v to se bode zidalo na prostoru starega mestnega pokopališča pri Sv. Maksimiljanu, torej na okoliškem zemljišču. V ta namen je sam škof lavantinski, dr. Mihael Napotnik — ali iz lastnega žepa ali pa iz drugih virov, nam ni znano — podaril 50.000 kron. Z zgradbo seminarja baje prično v kratkem.

Celjski župan je vendar le spet dr. Jabornegg. Prevzel je breme po dogovoru, a le pro forma. Naslednik mu bode lekarnar M. Raucher, katerega so izbrali za — podžupana.

Družba sv. Cirila in Metoda oddaja od dne 1. julija t. l. počeni za dobo treh let ribištvo, ki pripada rneni graščini Kienhofen na Muti (Stejersko). Tozadevne ponudbe sprejema pisarna družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, od 20. maja t. l.

Iz vranskega okraja na Spodnjem Štajerskem se nam piše: Pred nekaj časom kupil je od barona Friderika Wittenbacha obsežne gozdove v Ojstriji pri St. Jurju ob Taboru laški bogataš in lesotrzec Piusi. — Ta je priredil sedaj tu veliko žago. Gozdi se bodo pridno izsekavali, les pa prirejal za izvoz. Tako setujec na naših domačih tleh masti, domorodci pa — gledamo.

Obča zbor N. D. O. v Pulju. Minulo nedeljo se je vršil v veliki dvorani Narodnega doma v Pulju občni zbor tamošnje N. D. O. — Predsednik iste, gosp. Lacko Križ, je obširno poročal o društvenem delovanju v pretečenem upravnem letu in zaklical slovanskim delavcem Pulja, naj se isti oklenejo v obilem številu ter njim edino prijazne in za njih eksistenco skrbne narodne organizacije. Nato je govoril poslanec gosp. dr. Matko Laginja, rekiši, da kakor dosedaj, bo tudi v bodoče šel po svojih mvčeh na roko delavcem, zbranim v N. D. O. in skrbel, da isti vkobe kruha in zaslužka v puljskem vojnem arzenalu. Ko je govorilo še par udov in po sprejetju stavljene resolucije, je zbor enoglasno izvolil predsednikom Lacko Križa in še 12 odbornikov, kakor tudi pregledovalce računov in člane upravnega sveta. — Izrekla se je še poslancu dr. Laginji za hvala za njega požrtvovalno delovanje v prid N. D. O., nakar je predsednik zaključil zborovanje.

Novi načelnik puljskega mesta. Pišejo nam iz Pulja: Dne 22. t. m. je prevzel v Pulju od vlade in deželne odbora novoimenovani načelnik občinske uprave, odvetnik dr. Bugatto od prejšnjega župana dr. Stanicha občinske posle. Dr. Domenico Stanich (recte Stanic) prejšnji župan in c. kr. notar v Pulju, je odstopil, ker je — in to največ ravno radi občinske uprave — materialno popolnoma propal, tako, da — kakor se govori — pasive znašajo več stotisoč kron. Dr. Stanich — katerega so politični listi zadnja leta večkrat omenjali, — je doma iz črškega (Cherso) otoka in je sin vseskozi hrvatskih staršev, s katerimi ni mogel zadnje njih ure izpregovoriti druge besede, kot hrvatsko. Vzlic temu je bil on, ki je pa sicer kot človek blaga duša, zašel v tabor naših nasprotnikov, ki so ga na vse mogoče načine izrabljali v svoje politične in zasebne namene, kjer je tudi on sam postal izdajica in zagrižen sovražnik svojemu rodu.

v katerem duhu tudi vzgaja svojo družino. Sedaj ko je materialno propal, ga bodo zapustili, oziroma so ga že — vsi njegovi dosedanj izkoriščevalci in neodrešeni bratci. — Od nasprotnikov breziran, od svojega rodu zaničevan, bo preživel bivši puljski župan dr. Dinko Stanic svoja zadnja leta. — Tako se godi izdajicam svojega rodu!

Karambol. Ko je snoči ob 8. pripeljal električni voz po Dunajski cesti mimo Fröhlichove hiše, je iz vže Tomaž Velkavrh prav naglo pripeljal z dvokolnico mrtvaško krsto ter, ker ni bil pozoren zadel z vozičkom ob električnega, kateri je pahnil Velkavrha na cesto in se mu je pri tem tudi poškodovala krsta in voziček, pri električnem vozu se je ubila vsled tega šipa, Velkavrh pa je zadobil na glavi telesno poškodbo. Voznik je pravilno vozil ter zvonil in ga ne zadene nobena krivda.

Navihan čevljarji vajenec. V soboto proti večeru je prišel 15-letni čevljarji vajenec Viktor O. k nekemu ključavničarskemu vajencu ter ga prosil, da mu je šel odkleniti mesnico gosp. Julija Klemenca, češ, da je izgubil ključ, pa jo mora pospraviti. Vajenec je O. verjel in šel mesnico odkleniti. Ko je bil z delom gotov, se mu »mesarski« vajenec zahvalil in veli ključavničarju oditi. Navihanec je šel potem v mesnico in ker so bili predali že »pospravljeni«, je zopet odšel. Ko so domači to poznali, so mesnico zabili, mladega navihanca pa je policija dejala pod ključ.

Neprevidna kolesarja. V soboto je v Latermannovem dreveredu nek kolesar zadel 6letno Editto Kleinoschegg, katere se je pri padcu na glavi in na nogah telesno poškodovale. — Tudi delavko Ljudmilo Avbljevo je pred deželno bolnišnico zadel in podrl nek kolesar ter jo na roki lahko telesno poškodoval. Zadržni je znan in se bode zagovarjal pred sodiščem.

Delavsko gibanje. V soboto se je iz južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 12 macedoncev in 65 Hrvatov, nazaj je pa prišlo 100 Hrvatov in Slovencev, 760 laških zidarjev in dnuinarjev se je peljalo skozi Ljubljano na Dunaj, 440 pa proti Pragerskem. — Včeraj se je odpeljalo v Ameriko 23 Bolgarov, nazaj je prišlo pa 50 Slovencev in 21 Macedoncev.

Izgubljeno in najdeno. Ključavničar Jožef Zorn je izgubil srebrno uro z verižico. — Služkinja Marija Bremšakova je izgubila zavitek ovrtnikov in manšetov. — Šolski učenec Karel Stoj je našel palico. — Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena oziroma najdena dva dežnika, 3 palice in črna odeja. Zasebnica Franciška Bunčkova je izgubila črn dleznik s kovanim držalom. Delavka tobačne tovarne Neža Horjakova je našla srebrno častniško verižico z obeskom.

Izgubil je neki gospod včeraj zvečer črno tula uro z verižico s stariimi dvajseticami in jubilejskimi kronami na Dolenjski cesti do Križevniškega trga. Pošten najditelj naj je odda v »Narodni tiskarni«.

Drobne novice.

Nemški prestolonaslednik na Dunaju. Včeraj je došel na Dunaj na povratku iz Bukarešta nemški prestolonaslednik Viljem. Na Dunaju so ga sprejeli z velikim sijajem.

Poštna ambulanca Budjejevice-Lincev odpravljena. Trgovinski minister dr. Weisskirchner je izdal naredbo, s katero se odpravlja poštna ambulanca Budjejevice-Lincev. Češki poštni uradniki bodo odlej vozili ambulanco samo do Budjejevice, od tu v Lince pa nemški uradniki.

Aretacija poštnega asistenta. Poštni asistent Pachriegl na Dunaju je odpral pisma ter ponarejal čke poštne hranilnice. Prišli so mu na sled ter ga zaprli. Doslej so dognali, da je erar osleparil za 4000 K.

Vohunska afera v Beogradu. Agent Frankl in poštna uradnica Natalija Milovanović, ki sta bila obdolžena, da sta volnila v prilog Avstro-Ogrski, sta bila pri sodni razpravi v soboto oproščena.

Potres. V soboto zvečer je bil na Portugalskem precej močan potres. V Lisboni in Santaremu se je podrl več hiš. Reka Tajo je preplavila svoje bregove.

Zastrupil se je v Budimpešti 21 letni lekarniški praktikant A. Fodor, ker je izgubil pri igri veliko svoto denarja.

Na Malto so prispeli včeraj popoldne angleška kraljeva dvojica in ruska carica-vdova.

Mesto zdravil je dal strupa čuvaj v norišnici v Pragi slaboumne mu arhitektu I. Blažku. Čuvaja so zaprli, izgovarja se, da je storil to le pomotoma.

15.000 nabojev za vadbeno streljanje se je vnelo v neki zalogi orožja in streljiva v Szegedinu. Razneslo je hišo ter več bližnjih skla-

dišč, ter pobilo v bližnji okolici vse šipe.

Radl nesrečno ljubezni se je zastrupil v Opatiji 62 letni trgovec A. Neugevirth iz Vratislave.

Francoski zrakoplovec H. Turota odide s svojim 1200 m³ obsežajočim zrakoplovom v Carigrad, Smyrno in v Solun, kjer bo z več francoskimi zrakoplovci delal poskuse. — To je prvo tako podjetje na Turškem, ker je bilo dosedaj zrakoplovstvo strogo prepovedano.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Znan surovež. Dne 5. svečana t. l. sta se pripravila Janez Šnedic in Janez Koren v Kokrici. Navzoč je bil tudi obče znani pretepač in surovež Anton Bukovnik, kajzarja sin iz Bobovka. Pri tem sta se umešavala brata Jože in Janez Miklavčič in hotela braniti, da bi Bukovnik ne pretepel Šnedica. To je obdolženca tako vjezilo, da je potegnil nož in oba Miklavčiča oklal. Dne 14. svečana t. l. zapustila sta France Sedlar in Janez Eržen z drugimi fanti Sajovicevo krčmo v Orehovljah. Na cesti so fantje naleteli na Bukovnika in njegovega prijatelja Janeza Korena. Bukovnik je Erženu v roke segel, ni pa pozdravil Sedlarja, marveč ga stavil na odgovor, zakaj se je čez njega lagal. Ko mu je Sedlar to, trditve zanikal, mu je naenkrat obdolženec nastavlil na prsa samokres in ga v istem hipu, ko se je Sedlar umaknil sprožil. Krogla ga ni zadela dasiravno je bil — komaj tri korake od obdolženca oddaljen. Sedlar in tovariši so potem zbežali, obdolženec je pa še dvakrat za njimi streljal in da bi koga zadel. Bukovnik se zagovarja, da je v zrak streljal. Sedlar pa z vso odločnostjo trdi, da je naravnost nanj pomeril ter se pristavil: »Vidiš ga fant, če hočeš, boš nočoj erknil.« Sodišče ga je obsodilo z ozirom na to, da je bil že dvakrat zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe občutno kaznovan, na dve leti težke ječe.

Usmiljena žena. Posestnik Janez Frank ima lepo posestvo v Celjah. Zašel je pa na kriva pota, in sodišče ga je zaradi zapravljivosti stavilo pod kuratelo. To ga je peklo in iskal je v pijači tolažbo. Pri tem pa je ravnal jako neusmiljeno s svojo ženo, jo pretepal, ji grozil, da ji bode kosti strl in hišo zažgal. Pri obravnavi je žena prosila za moža in mu vse odpustila. Obsojen je bil na 14 dni zapore.

Zaradi žalitve cesarja se je imel zagovarjati Anton Gale, hlapec pri izdelovalki sodavice Mariji Kunčič v Ljubljani. O priliki cesarske jubilejske slavnosti se je Gale o cesarjevi osebi tako žaljivo izrazil, da so ga domači svarili, češ, da zna zaradi takih besedi pol leta dobiti. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Dekla se mu je bila zamerila. France Ferlič je služil za hlapec v mlekarni v Škofji Loki. Posebno priljubljeni ni bil, ker ni imel za nikogar prijazne besede. Poslovodja ga je moral zaradi skrajno surovega obnašanja odsloviti iz službe. Vsled tega se je znesel nad dekle Marijo Jerab, kateri je zapretel, da predno odide, jo bo ubil ali pa zaklal. Zagrožil je pa tudi predno je iz službe odhajal poslovodji Rudolfu Linketu, da bo tudi njemu pokazal, kar je tega tem bolj vznemirilo, ker je izvedel, da si je Ferlič kupil revolver. Obsojen je bil na 4 mesece težke ječe.

Brezskrbna mati. Jožefa Žvokelj, posestnika žena v Planini, je pustila svojega 3 leta starega fantička Jožefa pri žerjavi na ognjišču ter se odstranila. Ko se je vrnila je opazila, da je fantičkova obleka v ognju. Otrok je vsled zadobljenih opeklin umrl. Brezskrbna mati je bila pa zaradi tega obsojena na 3 dni zapore.

K begu mu je pomagal. V noči na 22. novembra 1908 je bil fant France Weithauser v Podrečah od več fantov tako tepen, da je umrl. Tega tepeža se je udeležil tudi fant Janez Rozman, ki je prvi udaril Weithauserja. S posredovanjem fanta Janeza Jannika se je posrečilo Rozmanu pobeigniti, Jannik mu je dal svojo delavsko knjižico, s katero se je odpeljal na Zgornje Avstrijsko, ter mu v Lince poslal celo 11 K. Jannik vse taji in tudi Rozman je njemu v prilog pričal. A vse to ga ni rešilo, obsojen je bil na 4 mesece ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Cesar in prestolonaslednik.

Dunaj, 26. aprila. Cesar je danes sprejel v dolgotrajni avdienci prestolonaslednika Frana Ferdinanda. Avdiencia je veljala baje ogrski kralj.

Baron Blenerth pri cesarju.

Dunaj, 26. aprila. Cesar je danes sprejel v dvorni posebni avdienci

ministrskega predsednika barona Blenertha, ki mu je poročal o notranjem političnem položaju.

Posest nemškega cesarja na Dunaju.

Dunaj, 26. aprila. Uradno razglašajo, da se bo cesar Viljem na povratku s Kifa ustavil na Dunaju ter posetil cesarja Frana Josipa.

Nemški prestolonaslednik in baron Aehrenthal.

Dunaj, 26. aprila. Nemški prestolonaslednik Viljem je danes posetil ministra sunanjih del barona Aehrenthala.

Črnogorska vlada čestita bolgarski.

Sofija, 26. aprila. Bolgarska vlada je prejela od črnogorskega ministrskega predsednika dr. Tomanovića to-le brzojavko: Črnogorska vlada presrečno čestita k priznanju Bolgarske kot neodvisne kraljevine ter pozdravlja ta srečen dogodek kot uspeh in kot dobro znamenje za ves slovanski svet. Čestitejoč bratskemu bolgarskemu narodu na pridobitvi, kličem: Naj živi in napreduje narod bolgarski.

Dr. Tomanović.

Slovaški kongres čestita Bolgarski.

Petrograd, 26. aprila. Na predlog grofa Bobrinskega je slovanski kongres poslal na naslov predsednika »Slavjanskega društva« v Sofiji S. S. Bobčeva to-le brzojavko: »Prvi shod vseh slovanskih organizacij v Rusiji goreče pozdravlja bolgarski narod ob priliki priznanja Bolgarske kot neodvisne kraljevine. V težkih dneh, v katerih živi sedaj slovanstvo, nam je poslano tolažilo, da se uresničujejo cilji, za katere se je naš narod boril v letih 1876. do 1878. Dal bog, da bi tako Bolgari kakor mi ne zabili potrtega srbskega brata.

Številnost mladoturške armade.

Berolin 26. aprila. »Lokalanzeiger« javlja iz Carigrada, da šteje mladoturška armada, ki operira proti Jildiz Kiosku, 25.000 mož. Armada razpolaga s 110 topovi.

Vesile čestitajo Mladoturkom.

Carigrad 26. aprila. Vojaški atašeji vesile so čestitali Husein paši na izborni izvedenih vojaških operacijah proti Jildiz Kiosku in na nepričakovano hitri vzpostavitvi miru in reda v Carigradu.

Sultan je že mrtev?

Solun 26. aprila. Po vesteh iz Carigrada sultan Abdul Hamid že ni več med živimi. Mladoturki njegovo smrt še prikrivajo pred javnostjo.

Obsedno stanje v Carigradu.

Carigrad 26. aprila. Nemški veleposlanik baron Marschall je kot najstarejši diplomatskega zbora obvestil vse diplomatske misije, da je nad Carigradom proglašeno obsedno stanje.

Vojska diktatura.

Carigrad 26. aprila. Porta je docela izolirana. Poveljnik mladoturške armade Šefket paša je neomejen vojaški diktator Carigrada.

Kapitulacija sultanovih vojev.

Pariz 26. aprila. Iz Carigrada javljajo uradno, da je vsa carigradska posadka kapitulirala in izročila orožje Mladoturkom.

Abdul Hamid je še v Jildizu.

Carigrad 26. aprila. Podrobnosti o dogodkih v Jildiz Kiosku še niso znane, toliko se ve, da je bil sultan Abdul Hamid včeraj popoldne ob 5 še v Jildizu.

Zavzetje Jildiza.

Carigrad 26. aprila. Splošni naskok na Jildiz Kiosk se je pričel včeraj ob 2. popoldne. Mladoturška armada je v dolgih kolonah korakala proti Jildizu. Na to se je slišalo silno grmenje topov in pikanje pušk. Podrobnosti dogodkov niso znane. V mestu pričakujejo vsak trenutek 101 kanonaki strel, ki ima naznaniti spremembe na prestolu.

Carigrad 26. aprila. V Peri se širi vest, da je mladoturška armada že popolnoma poverila Jildiz Kiosk. Sultana so prišli ter ga odpeljali neznan kam. Pričakuje se vsak trenutek, da bo proglašen za sultana prino Rešat efendi.

Vojašnice upornikov so prazne in zaprte.

Carigrad 26. aprila. Včeraj ob 3. popoldne so bile izpraznjene in zaprte vse vojašnice, v katerih so se nahajali uporniki. Mladoturški voji stražijo vrata v Jildiz Kiosk. Vest, da bi vihrala nad sultanovo palačo bela zastava ni resnična.

Jildiz trikrat obkoljen

Carigrad, 26. aprila. Mladoturška armada je trikrat obkolila Jildiz Kiosk. Proti sultanovi palači so obrnena žrela 30 topov. Po Bosporu krišerijo torpedovce, da preprečijo, da bi sultan pobeignil.

Turški časopisi.

Carigrad, 26. aprila. Turški časopisi še do sedaj niso izšli, zato se še sedaj ne ve ničesar natančnega o dogodkih v Jildizu.

Sultanove palače v rokah Mladoturkov.

Carigrad 26. aprila. Mladoturški voji so se polastili sultanove palače Siragan ob Bosporu. Pravkar so zasledili tudi palašo Dolmabahçe, kjer je Abdul Hamid dolga leta držal zaprtega princa Rešat efendija.

Pokop žrtev.

Carigrad, 26. aprila. »Turquie« javlja, da se je včeraj vršil pogreb v Jildiz Kiosku padlih žrtve. Pokopanih je bilo baje 1150 mož.

Spopadi v Skutariji.

Carigrad, 26. aprila. Pri izkrcanju mladoturškega vojaštva v Skutarijo je prišlo do ostrega spopada med Mladoturki in voji, ki so ostali zvesti sultanu. Na obeh straneh je padlo precejšnje število vojakov.

Potres na Portugalskem.

Lisabona, 26. aprila. Pri sčotnem potresu je bilo ubitih 41 oseb, število ranjenecv, ki se nahajajo v oskrbi »Rdečega križa«, je seveda veliko več. V Santaremu so se potresni sunki ponavljali še včerajšnjutraj, vendar pa ti sunki niso bili tako močni kakor prvi.

Darila.

II. izkaz prispevkov za Aljažev dom. Do 16. t. m. došli so podpisani blagajniku S. P. D. sledeči prispevki: Janez Novak, kanonik in dekan, A. Roblek, lekarnar in dr. Edo Šlajmer, primarij, po 50 K, upravništvo »Slov. Naroda« 44 K, Hranilnica in posojilnica učit. konvikta, dr. Stanislav Lapajne na Dunaju, Peter Majdič v Celju in Ivan Vedečnik, kaplan, po 20 K, Ida Juranova nabrala pri vselem omizju v Trebnjem 15 K, dr. J. Jamšek, Jakob Kozjak, Fran Lenger, Jos. Rohrmann, notar, Otmir Skale, Norbert Zanier, po 10 K, Tom. Kajdiž, kanonik in Anton Koritnik v Gorici po 5 K, L. Svetec, dr. Ferdo Treznar in Ivan Renier, župnik, po 4 K, Fran Trtnik 2 K. G. F. Jesih nabral za Aljažev dom 250 K, darovali so gg.: po 10 kron: Bahovec J. K., Krapeš Fran, Ogorelec M., Schreiber Karel, Urbanc Fran, Urbanc Feliks, Ciuha ing. pl. Grasselli, ravnatelj, po 5 K, Čuš Fr., Čadež Gv., Igljič Fr., Vlach, Krofta, Šarc A., Žužek Gabrijela, dr. Žirovnik Janko E. Skaberne, Završan, Verbič Jos., Rus E., gosti Narodne kavarne 8 K, J. pri igri 4 K, Razinger 4-10 K, dr. Pereny 3 K, Kette 3 K, Kon Jos. 3 K, Gruđen Jan 3 K, Samec 3 K, po 2 K: Sušnik A. Hess H., Setine Ig., Krapeš Milko, Vrtovc J., Debevc M., Vernik Al., Peruzzi, Ravnikar, Brestkvar, Kobal, Klopčič, Mencinger, Sturm ing., Krašna Roza, Murak Jos., Bukovnik, pl. Grasselli, po 1 K: Virant Anton, Bučar A., Sekula Jos., Gaber Albert, Škrabar Fran, Selovin Josip, Mastnak, Čvančara, Filipan M., Petrin, Franke Lev, Jurman K., Stegnar, Zajc J., Miklavčič M., Snoj, Juvan, Stor, Korošec M., Colnar J., Šmiciklas, Prosenec Milica, Korošec Fran, Mencinger Janko, Drenik, Kostnapfel, Škof A., Škof J., Kališ, Pogačnik, Oblak Josip, Kosem, Petrič Minka, Polak. Nimen.vani ter nečitljivi podpisi oziroma manjše vsote 8-90 K. Skupaj 623 K. — Vsem darovalcem najiskrenejša zahvala!

V Ljubljani, dne 16. aprila 1908.

A. Šusteršič s. r. blagajnik S. P. D.

Žitne cene v Budimpešti.

... 26. aprila 1909

Pšenica za april 1909 za 50 kg K 14 40
Pšenica za oktober 1909 za 50 kg K 11-4
Rž za april za 50 kg K 9 33
Koruzza za maj za 50 kg K 7 51
Oves za april za 50 kg K 7 48

Es-habiv.

Trdno

Meteorološko poročilo.

Vlaka nad morjem 306-2. Srednji tlačni tlak 756-0 mm.

april	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
24.	9. zv.	737-3	14-5	brevetr.	jasno
25.	7. zv.	736-3	14-1	"	pol obl.
	2. pop.	736-2	21-2	p. m. j. zah.	jasno
26.	9. zv.	736-9	15-6	sr. j. zahod	del. obl.
	7. zv.	737-4	15-0	"	jasno
	2. pop.	737-1	22-2	m. zahod	"

Srednja včerajšnja temperatura 15-1° norm 17-3° in predvčerajšnja 11-3° norm. 11-3° Padavina v 24 urah 0-0.

Zahvala.

Za dokaze odkritosrčnega sočutja, ki se nam je izkazalo ob p. iliki smrti naše predrage matere, soproge, stare matere in prastare matere, gospe

Jvane Žvanut roj. Danen

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najtoplejše zahvalo. 1657

Lozice, dne 24. aprila 1909.

Zahvala ostali.

Stanovanje

z 2 sobama in pritliklami **lilje mirna** stranka brez otrok za **avgustov termin**. — Ponudbe pod „S. M.“ poste restante Ljubljana. 1579-3

Klavir

majhne obseznosti, dober za vaje, se po prav nizi ceni proda. 1660-1
Kje, pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Smrekove sadike

4letne, enkrat presajene, jako krepke **prodaja**
oskrbnitvo turjaške graščine Želimlje (Hammerstiel) pošta Studenec-Ig pri Ljubljani. 1661-1

stanovanje in hrana

pri boljši narodni rodbini.
Ponudbe pod „št. I.“ Ljubljana, pošto ležeče. 1665-1
Pevsko in glasbeno društvo v Gorici razpisuje mesto

učitelja glasbe

ki je izprašan konservatorist. Poučeval bi zborovo petje in violino. Nastop službe 1. septembra 1909. Plača po dogovoru
Ponudbe z izpričevali na društvo do konec meseca maja. 1663-1

Med. doktor

Josip Stojc

naznanja, da se je vrnil in da **zopet ordinuje** od 10^{1/2} do 12^{1/2} ure in od 4 do 5 popoldne na **Miklošičevi cesti 22 v Ljubljani**. 1632-3

Acetylen

Podpisari napeljuje najcenejše **acetylenovo razsvetljavo** in postavlja **štedilne acetylenске aparate** najnovejšega sistema, popravila izvršuje po najnižjih cenah.
Slavnemu občinstvu se priporoča

Josip Ozimek

koncesionirani plino- in vodovodni instalater, **Dolenja vas pri Ribnici na Dolenjskem**. 1676-1

Steckenpferd

lilijno-mlečno mlo

Najboljše mlo za kožo

in proti pegam!

Dobiva se povsod!

964 8

Kavarna

„Leon“

na Starem trgu št. 30.

je vsaki dan **uso noč odprta**.

593 31

V kavarni je

električni klavir.

Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Nadmlinar

lilje službe. Upeljan je v najmodernejših strojih, sedaj 8 leta namešten v avtomatičnem mlinu, praktični je v budapeštanskih mlinih. Govori slovensko, hrvaško in nemško. Nastop takoj. — Ponudbe na **Ignacija Veriglesa**, nadmlinara v Ajdovščini na **Primorskem**. 1612-2

Hotel „ILIRIJA“

Ljubljana, Kolodvorske ulice 22.
Priporoča svojo 1415-14
restoracijo in izvrstno kuhinjo.
Abonement na hrano
po najnižjih cenah.

Vinotoč:

Namizni cviček, cviček (iz Gadove peči), **beli cviček** (od Sv. Duha), **belo vipavsko, črno istrsko, gorški rizling, vodice, zavriško, to-ran, Del-Portugalec, refaško, Ver-month**.

Čez ulico pri litru za **8 vin. ceneje**.

Vedno sveže **pivo** iz delniških pivovaren **Žalec-Laski trg in plzensko pivo**.

Udobno urejene elegantne sobe za tujce.

Pozor! Pozor!
V kratkem se otvori na novozgrajeno **kegljišče!**

Za obilen obisk se priporoča
Telefon št. 163. M. Novak.

Št. 1098/o. š. sv.

Razglas.

V šolskem okraju **novomeškem** je oddati

novih zgradb

dvorazrednih šolskih poslopij

v **Birčni vasi, občina Šmihel Stopiče** s potrebščino 36 500 K ter v **Dolnjem Karteljevem občina Mirna peč** s potrebščino 36 000 kron.
Načrti, proračuni in stavbni pogoji so pri podpisnem okrajnem šol. svetu na vpogled ob uradnih urah.

Pismene, s kolkom za 1 K opremljene ponudbe je vložiti

do 12 maja ob 10. dopoldne

Ustmena dražbena obravnava za posamezna dela in za skupna dela se določi na **sredo, 12. maja** pri okrajnem šolskem svetu, in sicer ob 10. dopoldne za **Birčno vas**, ob 11. dopoldne za **Dolnje Karteljevo**.

Okrajni šolski svet si pridržuje pravico, pritrčiti ponudbam brez ozira na njih visočino.

C. kr. okrajni šolski svet

Rudolfovo, dne 22. aprila 1909.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu v Ljubljani in na deželi vljudo naznanjam, da se preselim iz svoje sedanje trgovine v Ljubljani, Škofje ulice št. 15

v **Sodnijske ulice št. 4 (hiša g. Alojzija Vodnika)**

kjer otvorim meseca maja moderno in higijenično urejeno

trgovino s špecerijskim in delikatesnim blagom

različnim žganjem, finimi likerji in vsakovrstnimi vini v steklenicah.
Poleg vsega v špecerijsko in delikatesno stroko spadajočega blaga bom imel tudi vedno svežo **pšenično in ajdovo moko**, več vrst najboljše žgane kave, pristno domačo svinjsko mast, fino jedilno olje kakor tudi pravo francosko olje iz Aixa.

Ker sem v zvezi s prvimi in najboljšimi tvrdkami, mogoče mi bode svoje ceneje p. n. odjemalce postreči vedno z najboljšim blagom in nizkimi cenami. Na željo cenjenih odjemalcev pošiljam blago brezplačno na dom. Za hito in solidno postrežbo je najbolje preskrbljeno. Proseč blagohotne naklonjenosti in obilnega obiska moje trgovine se priporočam in beležim

z odličnim spoštovanjem

L. REMIC.

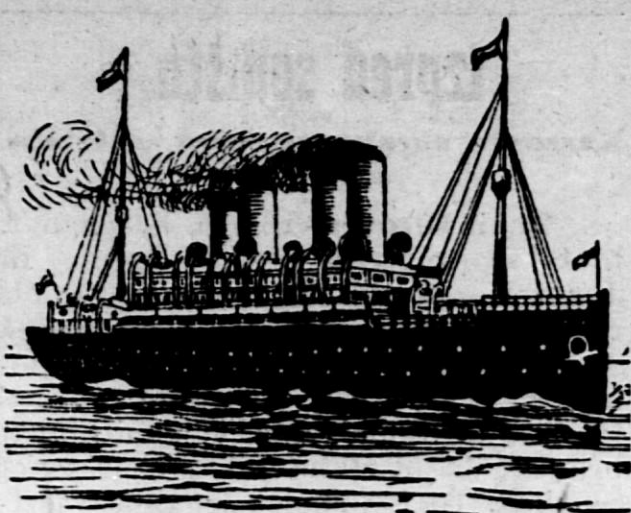
1663-1

Kaplin že rabljeni

bolniški voz

za vožnjo.

Naslov pove iz prijaznosti trgovina **A. Vived-Mozetič, Ljubljana, Stari trg št. 21.** 1659

Kdor hoče varno, mirno in hitro **potovati, naj se obrne na od visoke c. kr. deželne vlade potrjenega glavnega zastopnika:**

Fr. Seunig,
Ljubljana, Kolodvorske ulice 28

Odprava potnikov samo z najnovjšimi parniki „**velikani**“: 2343 43

Kaiserin Aug. Victoria, nosi 25.000 ton
Amerika „ 24.000 „
President Lincoln „ 20.000 „
President Grant „ 20.000 „

Vožnja Ljubljana - Hamburg traja z nanovo uvedenimi direktnimi voznimi kartami, brez vsake menjave okroglo 1 1/2 dni, ter ima potnik pravico **porabe brzovlakov** po oeli črti od Avstrijske meje (Eger) naprej.

1662-1

Kleparске pomočnike

in 1658-1

učenca

sprejme takej v trajno dolo in z ugodno plačo **Leopold Lebar**, kleparski mojster na **Bledu, Gorenjsko**.

Novo! Novo! Ravno kar izšlo

Jakl Anton: „Potovanje po Kranjski deželi“, potpouri za klavir.

Rožano M.: „Moje sanje“, koncertni valček, ki mu je zasigurno vsestransko priznanje. 1625-2

Dobiya se v vseh knjigarnah in trgovinah z muzikalijami.

Št. 236.

Razpis službe.

Podpisano županstvo oddaja službo

občinskega tajnika

z letno plačo 1400 K in prostim stanovanjem. — Nastop službe najkasneje 25. maja t. l. ali po dogovoru še nekaj poprej
Prošnje je vpsolati

do 9. maja t. l.

Županstvo občine Bled

dne 26. aprila 1909

Fran Rus, župan.

3. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvleček iz voznega reda.

Veljaven od 1. oktobra 1908 leta.

Škeden iz Ljubljane juž. žel.:

Prihod v Ljubljano juž. žel.:

7-06 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, 1. št. Trst, 2. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožico, Celovec, Praga.

6-56 jutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Jesenice, Gorica, Trsta, Tržič.

7-07 utraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

11-22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico, in Trbiž, Gorica drž. žel., Jesenice, Tržič.

7-26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

2-22 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfova, Grosuplja.

1-35 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec.

4-13 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Gorica drž. žel., Trsta drž. žel., Jesenice, Tržič.

1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

6-50 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Jesenice.

3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfova, Grosuplja.

7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiž, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta drž. žel., Gorica drž. žel., Jesenice, Tržič.

7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Tržič, Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Praga.

11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta drž. žel., Gorica drž. žel., Jesenice.

10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožico).

Prihod v Ljubljano drž. kolodvor:

7-28 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

6-46 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.

2-05 popoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.

7-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

6-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.

10-50 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih do 31. oktobra.)

9-59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih do 31. oktobra.)

(Odhodi in prihodi so označeni v sredini evropskega časa.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu

Domač dober izdelek!

Srajce za gospode

: bele in barvaste po nizkih cenah priporoča :

Anton Šarc, Ljubljana

Sv. Petra cesta št. 8.

1566-3

„SLAVIJA“

12-7

— — — vzajemno zavarovalna banka v Pragi. — — —

Rez. fond: 41,335.041-01 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 97,814.430-97 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseslovesno slovensko-narodno upravo.

Vsa polnoma dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, Ugarske pisarne so v lastnej bančni hiši v **Gospodskih ulicah št. 22.**

Sprejema zavarovanja „Slovenskega življenja“ po najrazvornejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, da sobana druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje za dedičstvo in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ma po protoku petih let pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda cenjuje takej in najkrajnjše. Ukliva najboljše stroje, kadar postuje.

Dodeljuje in čistega dobička izdatno podporo v narodno in občinske namene.